

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 114

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

56e jaargang
20 april 2013

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
IV <i>Informatie</i>		
INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE		
Hof van Justitie van de Europese Unie		
2013/C 114/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 108 van 13.4.2013	1
Gerecht		
2013/C 114/02	Toevoeging van de rechters aan de kamers	2
V <i>Adviezen</i>		
GERECHTELIJKE PROCEDURES		
Hof van Justitie		
2013/C 114/03	Zaak C-460/09 P: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA/Europese Commissie („Hogere voorziening — Niet-contractuele aansprakelijkheid van Europese Unie — Vaststelling van onregelmatigheden inzake restituties bij uitvoer van rundvlees naar Jordanië — Onderzoek van OLAF — Mededeling van conclusies van OLAF aan nationale autoriteiten — Zekerheidstelling — Verzoek om terugbetaling van ter zake gemaakte kosten — Causaal verband — Incidentele hogere voorziening — Verjaringstermijn — Aanvang”)	5

Prijs:
4 EUR

(Vervolg z.o.z.)

2013/C 114/04	Zaak C-473/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Europese Commissie/Hongarije (Niet-nakoming — Ontwikkeling van spoorwegen in Gemeenschap — Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit — Heffing van rechten voor gebruik van spoorweginfrastructuur — Richtlijnen 91/440/EEG en 2001/14/EG — Onvolledige uitvoering)	5
2013/C 114/05	Zaak C-483/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Ontwikkeling van spoorwegen in Gemeenschap — Richtlijn 2001/14/EG — Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit — Tarifiering — Heffing van rechten — Onafhankelijkheid van beheer)	6
2013/C 114/06	Zaak C-555/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Vervoer — Ontwikkeling van spoorwegen in Gemeenschap — Richtlijn 91/440/EEG — Artikel 6, lid 3, en bijlage II — Richtlijn 2001/14/EG — Artikelen 4, lid 2, en 14, lid 2 — Infrastructuurbeheerder — Onafhankelijkheid in organisatorisch opzicht voor besluitvorming — Holdingstructuur — Onvolledige uitvoering)	6
2013/C 114/07	Zaak C-556/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland (Niet-nakoming — Vervoer — Ontwikkeling van spoorwegen in Gemeenschap — Richtlijn 91/440/EEG — Artikel 6, lid 3, en bijlage II — Richtlijn 2001/14/EG — Artikelen 4, lid 2, en 14, lid 2 — Infrastructuurbeheerder — Onafhankelijkheid in organisatorisch opzicht en voor besluitvorming — Holdingstructuur — Richtlijn 2001/14 — Artikelen 7, lid 3, en 8, lid 1 — Vaststelling van gebruiksrechten op basis van rechtstreekse kosten — Tarifiering — Rechtstreekse kosten — Totale kosten — Richtlijn 2001/14 — Artikel 6, lid 2 — Geen stimuleringsregeling voor kostenverlaging — Richtlijn 91/440 — Artikel 10, lid 7 — Richtlijn 2001/14 — Artikel 30, lid 4 — Toezichthoudende instantie — Bevoegdheden)	7
2013/C 114/08	Zaak C-617/10: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 26 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Haparanda tingsrätt — Zweden) — Åklagaren/Hans Åkerberg Fransson (Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Toepassingsgebied — Artikel 51 — Ten uitvoer brengen van Unierecht — Bestrafing van gedragingen waarmee eigen middel van Unie wordt geschaad — Artikel 50 — Beginsel ne bis in idem — Nationale regeling waaronder dezelfde onrechtmatige gedraging kan worden bestraft volgens twee aparte procedures, een bestuurlijke en een strafrechtelijke — Verenigbaarheid)	7
2013/C 114/09	Zaak C-11/11: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 26 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Air France/Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts (Prejudiciële verwijzing — Luchtvervoer — Verordening (EG) nr. 261/2004 — Artikelen 6 en 7 — Vlucht met rechtstreekse aansluiting(en) — Vaststelling van vertraging bij aankomst op eindbestemming — Vertraging van drie uur of meer — Recht van passagiers op compensatie)	8
2013/C 114/10	Zaak C-123/11: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — A Oy (Vrijheid van vestiging — Artikel 49 VWEU — Belastingwetgeving — Fusie tussen in verschillende lidstaat gevestigde moedermaatschappij en dochteronderneming — Mogelijkheid voor moedermaatschappij tot afbrek van bedrijfsverlies van dochteronderneming — Uitsluiting voor niet-ingezetten dochterondernemingen)	9
2013/C 114/11	Zaak C-168/11: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 28 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Manfred Beker, Christa Beker/Finanzamt Heilbronn (Vrij verkeer van kapitaal — Inkomstenbelasting — Inkomsten uit kapitaal — Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting — Dividenden gedistribueerd door in lidstaten en derde landen gevestigde vennootschappen — Berekening maximaal met nationale inkomstenbelasting te verrekenen buitenlandse bronbelasting — Niet-inaanmerkingneming van kosten ingevolge persoonlijke situatie of privésfeer — Rechtvaardiging)	9

2013/C 114/12	Zaak C-243/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — België) — RVS Levensverzekeringen NV/Belgische Staat (Directe levensverzekering — Jaarlijkse taks op verzekeringsverrichtingen — Richtlijn 2002/83/EG — Artikelen 1, lid 1, sub g, en 50 — Begrip „lidstaat van verbintenis” — In Nederland gevestigde verzekeringsonderneming — Verzekeringnemer die verzekeringsovereenkomst in Nederland sluit en na afsluiten van overeenkomst zijn gewone verblijfplaats naar België overbrengt — Vrij verrichten van diensten)	10
2013/C 114/13	Zaak C-246/11 P: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 februari 2013 — Portugese Republiek/Europese Commissie (Hogere voorziening — Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) — Verordening (EEG) nr. 2052/88 — Artikel 13, lid 3 — Verordening (EEG) nr. 4253/88 — Artikel 21, lid 1 — Globale subsidie ter ondersteuning van lokale investeringen in Portugal — Vermindering van financiële bijstand)	10
2013/C 114/14	Zaak C-282/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanje) — Concepción Salgado González/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Artikel 48 VWEU — Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EG) nr. 883/2004 — Ouderdoms- en overlijdensverzekering — Bijzondere bepalingen voor toepassing van nationale wettelijke regeling betreffende ouderdomsverzekering — Berekening van uitkeringen)	11
2013/C 114/15	Zaak C-332/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — ProRail NV/Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH (Verordening (EG) nr. 1206/2001 — Samenwerking op gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken — Rechtstreekse uitvoering van handeling tot verkrijgen van bewijs — Aanwijzing van deskundige — Opdracht die gedeeltelijk op grondgebied van lidstaat van verwijzende rechter en gedeeltelijk op grondgebied van andere lidstaat wordt uitgevoerd)	11
2013/C 114/16	Zaak C-399/11: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 26 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Constitucional — Spanje) — Strafzaak tegen Stefano Melloni (Politie en justitie samenwerking in strafzaken — Europees aanhoudingsbevel — Procedures van overlevering tussen lidstaten — Beslissingen gegeven na proces waarop betrokkene niet in persoon is verschenen — Uitvoering van bij verstek opgelegde straf — Mogelijkheid van herziening van vonnis)	12
2013/C 114/17	Zaak C-425/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Baden Württemberg — Duitsland) — Katja Ettwein/Finanzamt Konstanz (Overeenkomst tussen Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over vrij verkeer van personen — Gelijke behandeling — Zelfstandige grensarbeiders — Staatsburgers van lidstaat van Unie — In deze lidstaat ontvangen beroepsinkomsten — Verlegging van woonplaats naar Zwitserland — Weigering van belastingvoordeel in deze lidstaat wegens verlegging van woonplaats)	13
2013/C 114/18	Zaak C-427/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Ireland — Ierland) — Margaret Kenny e.a./Minister for Justice, Equality and Law Reform e.a. (Artikel 141 EG — Richtlijn 75/117/EEG — Gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers — Indirecte discriminatie — Objectieve rechtvaardiging — Voorwaarden)	13
2013/C 114/19	Zaak C-472/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék (voorheen Fővárosi Bíróság) — Hongarije) — Banif Plus Bank Zrt./Csaba Csipai en Viktória Csipai (Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Ambtshalve onderzoek door nationale rechter van oneerlijk karakter van beding — Verplichting voor nationale rechter die ambtshalve oneerlijk karakter van beding vaststelt om partijen te verzoeken om hun opmerkingen in te dienen alvorens uit deze vaststelling consequenties te trekken — Bedingen van overeenkomsten waarmee bij onderzoek van oneerlijk karakter rekening moet worden gehouden)	14

2013/C 114/20	Zaak C-544/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Duitsland) — Helga Petersen, Peter Petersen/Finanzamt Ludwigshafen (Vrij verrichten van diensten — Vrij verkeer van werknemers — Wettelijke regeling van lidstaat op basis waarvan inkomsten uit arbeid die in andere staat in kader van ontwikkelingshulp is verricht, kunnen worden vrijgesteld van belasting — Voorwaarden — Vestiging van werkgever op nationale grondgebied — Weigering wanneer werkgever in andere lidstaat is gevestigd)	15
2013/C 114/21	Zaak C-561/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Spanje) — Fédération Cynologique Internationale/Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza (Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikel 9, lid 1 — Begrip „derden” — Houder van jonger gemeenschapsmerk)	15
2013/C 114/22	Zaak C-619/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbeidsrechtbank te Brussel — België) — Patricia Dumont de Chassart/Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW) (Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 72 en artikelen 78, lid 2, sub b, en 79, lid 1, sub a — Gezinsbijslagen voor weeskinderen — Samentelling van tijdvakken van verzekering en arbeid — Door overlevende ouder in andere lidstaat vervulde tijdvakken — Niet-inaanmerkingneming)	16
2013/C 114/23	Zaak C-655/11 P: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 februari 2013 — Seven for all mankind LLC/Seven SpA — Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder woordmerk — Element „SEVEN” — Overeenstemmende tekens — Verwarringsgevaar — Relatieve weigeringsgrond)	16
2013/C 114/24	Zaak C-1/12: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 28 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas/Autoridade da Concorrência (Orde van beëdigde boekhouders — Regeling inzake stelsel van verplichte permanente educatie van beëdigde boekhouders — Artikel 101 VWEU — Ondernemersvereniging — Beperking van mededinging — Rechtvaardigingsgronden — Artikel 106, lid 2, VWEU)	17
2013/C 114/25	Zaak C-18/12: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší správní soud — Tsjechische Republiek) — Město Zámberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové, thans Odvolací finanční ředitelství (Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 132, lid 1, sub m — Vrijstelling — Diensten die nauw samenhangen met beoefening van sport of met lichamelijke opvoeding — Beoefening van sportactiviteiten die niet plaatsvindt in georganiseerd verband en evenmin op regelmatige basis — Gemeentelijk aquapark)	18
2013/C 114/26	Zaak C-46/12: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtte — Denemarken) — LN/Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte (Burgerschap van de Unie — Vrij verkeer van werknemers — Beginsel van gelijke behandeling — Artikel 45, lid 2, VWEU — Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Artikel 7, lid 2 — Richtlijn 2004/38/EG — Artikel 24, leden 1 en 2 — Afwijking van beginsel van gelijke behandeling voor studiefinanciering in vorm van studiebeurs of -lening — Burger van de Unie die in gastlidstaat studeert — Arbeid in loondienst die vóór en na begin van opleiding is verricht — Hoofddoel van betrokkene bij zijn aankomst in gastlidstaat — Effect op zijn kwalificatie als werknemer en op zijn recht op studiebeurs)	18
2013/C 114/27	Zaak C-68/12: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 7 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slowakije) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky/Slovenská sporiteľňa a.s. (Begrip mededingingsregeling — Overeenkomst tussen verschillende banken — Concurrerende onderneming die op relevante markt illegaal actief zou zijn — Invloed — Geen)	19

2013/C 114/28	Zaak C-79/12: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Alba Iulia — Roemenië) — SC Mora IPR SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu (Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 211 — Uitstel van betaling van btw bij invoer)	20
2013/C 114/29	Zaak C-104/12: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt Köln-Nord/Wolfram Becker (Zesde btw-richtlijn — Artikel 17, lid 2, sub a — Recht op aftrek van voorbelasting — Noodzaak van bestaan van rechtstreeks en onmiddellijk verband tussen in eerder stadium verrichte handeling en in later stadium belaste handeling — Criterium voor bepaling van dat verband — Diensten van advocaat in kader van strafprocedure wegens corruptie die is ingesteld tegen persoon van zaakvoerder en hoofdenoot van vennootschap met beperkte aansprakelijkheid)	20
2013/C 114/30	Zaak C-111/12: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Ministero per i beni e le attività culturali e.a./Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia e.a. (Richtlijn 85/384/EEG — Onderlinge erkenning van titels op gebied van architectuur — Artikelen 10 en 11, sub g — Nationale regeling die titel van architect en die van ingenieur gelijkstelt, maar uitvoering van werken aan als artistiek erfgoed geklasseerde gebouwen aan architecten voorbehoudt — Beginsel van gelijke behandeling — Zuiver interne situatie van lidstaat)	21
2013/C 114/31	Zaak C-246/12 P: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 28 februari 2013 — Ellinika Nafpigeia AE/Europese Commissie (Hogere voorziening — Staatssteun — Scheepsbouw — Besluit waarbij steunmaatregelen onverenigbaar met gemeenschappelijke markt worden verklaard — Bescherming van wezenlijke belangen van nationale veiligheid — Concurrentievoorwaarden op interne markt)	21
2013/C 114/32	Zaak C-235/12 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 mei 2012 door H-Holding AG tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 2 maart 2012 in zaak T-594/11, H-Holding AG/Europese Commissie	22
2013/C 114/33	Zaak C-563/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria (Hongarije) op 5 december 2012 — BDV Hungary Trading Kft., in vrijwillige liquidatie/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága	22
2013/C 114/34	Zaak C-614/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 31 december 2012 — Dutka József/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	23
2013/C 114/35	Zaak C-5/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szombathelyi Törvényszék (Hongarije) op 3 januari 2013 — Ferenc Tibor Kovács/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság	23
2013/C 114/36	Zaak C-15/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hanseatische Oberlandesgericht Hamburg (Duitsland) op 10 januari 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH/Technische Universität Hamburg-Harburg	23
2013/C 114/37	Zaak C-21/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 15 januari 2013 — Simon, Evers & Co GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen	24
2013/C 114/38	Zaak C-67/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 8 februari 2013 door Groupement des cartes bancaires (CB) tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 29 november 2012 in zaak T-491/07, CB/Commissie	24

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 114/39	Zaak C-68/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland) op 8 februari 2013 — Markus Weiss/Condor Flugdienst GmbH	25
2013/C 114/40	Zaak C-79/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Arbeidshof te Brussel (België) op 15 februari 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers tegen Selver Saciri e.a.	26
2013/C 114/41	Zaak C-81/13: Beroep ingesteld op 15 februari 2013 — Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Raad van de Europese Unie	26
2013/C 114/42	Zaak C-83/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbetsdomstol (Zweden) op 19 februari 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet/Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S en Facket för Service och Kommunikation (SEKO)	27
2013/C 114/43	Zaak C-90/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 februari 2013 door 1. garantovaná a.s. tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 12 december 2012 in zaak T-392/09, 1. garantovaná a.s./Europese Commissie	28
2013/C 114/44	Zaak C-93/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 25 februari 2013 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 13 december 2012 in zaak T-103/08, Versalis SpA, voorheen Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Europese Commissie	28
2013/C 114/45	Zaak C-100/13: Beroep ingesteld op 27 februari 2013 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland	29

Gerecht

2013/C 114/46	Zaak T-93/10: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Bilbaína de Alquitranes e.a./ECHA („REACH — Identificatie van hogetemperatuurkoolteerpek als zeer zorgwekkende stof — Beroep tot nietigverklaring — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Rechtstreekse geraaktheid — Ontvankelijkheid — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)	30
2013/C 114/47	Zaak T-94/10: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Rütgers Germany e.a./ECHA („REACH — Identificatie van antraceenolie als zeer zorgwekkende stof — Beroep tot nietigverklaring — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Rechtstreekse geraaktheid — Ontvankelijkheid — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)	30
2013/C 114/48	Zaak T-95/10: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Cindu Chemicals e.a./ECHA („REACH — Identificatie van antraceenolie, antraceenarm, als zeer zorgwekkende stof — Beroep tot nietigverklaring — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Rechtstreekse geraaktheid — Ontvankelijkheid — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)	31
2013/C 114/49	Zaak T-96/10: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Rütgers Germany e.a./ECHA („REACH — Identificatie van antraceenolie, antraceenpasta, als zeer zorgwekkende stof — Beroep tot nietigverklaring — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Rechtstreekse geraaktheid — Ontvankelijkheid — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)	31

2013/C 114/50	Zaak T-498/10: Arrest van het Gerecht van 8 maart 2013 — Mayer Naman/BHIM — Daniel e Mayer (David Mayer) („Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapsbeeldmerk David Mayer — Ouder nationaal woordmerk DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, en artikel 53, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 207/2009 — Verzoek om bewijs van normaal gebruik voor het eerst voor kamer van beroep — Tardiviteit — Artikel 57, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009”) 32	32
2013/C 114/51	Zaak T-539/10: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Acino/Commissie („Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Schorsing van in handel brengen en uit handel nemen van bepaalde partijen geneesmiddelen die werkzaam bestanddeel clopidogrel bevatten — Wijziging van vergunning voor in handel brengen — Verbod op in handel brengen van geneesmiddelen — Verordening (EG) nr. 726/2004 en richtlijn 2001/83/EG — Evenredigheid — Motiveringsplicht”) 32	32
2013/C 114/52	Zaak T-186/11: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Schönberger/Parlement („Beroep tot nietigverklaring — Petitierecht — Bij Europees Parlement ingediend verzoekschrift — Ontvankelijk verklaard verzoekschrift — Besluit houdende sluiting van petitieprocedure — Niet voor beroep vatbare handeling — Niet-ontvankelijkheid”) 33	33
2013/C 114/53	Zaak T-247/11: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — FairWild Foundation/BHIM — Wild (FAIRWILD) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van Europese Gemeenschap — Woordmerk FAIRWILD — Ouder gemeenschapswoordmerk WILD — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”) 33	33
2013/C 114/54	Zaak T-370/11: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Polen/Commissie („Milieu — Richtlijn 2003/87/EG — Regeling voor handel in broeikasgasemissierechten — Overgangsregeling voor geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten vanaf 2013 — Benchmarks om toewijzing van emissierechten te berekenen — Gelijke behandeling — Evenredigheid”) 34	34
2013/C 114/55	Zaak T-39/12 P: Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Di Tullio/Commissie („Hogere voorziening — Openbare dienst — Tijdelijke functionarissen — Verlof wegens militaire dienst — Artikel 18, eerste alinea, RAP — Gevolgen van arrest in de tijd”) 34	34
2013/C 114/56	Zaak T-591/10: Beschikking van het Gerecht van 26 februari 2013 — Castiglioni/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Aanbestedingsprocedure — Bouw, herstructurering en onderhoud van gebouwen en infrastructuur op terrein van Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra — Selectiecriteria — Afwijzing van offerte van inschrijver en besluit tot gunning van opdracht aan andere inschrijver — Nieuwe middelen — Beroep deels rechtens kennelijk ongegrond en deels kennelijk niet-ontvankelijk”) 34	34
2013/C 114/57	Zaak T-57/13: Beroep ingesteld op 29 januari 2013 — Club Hotel Loutraki e.a./Commissie 35	35
2013/C 114/58	Zaak T-58/13: Beroep ingesteld op 29 januari 2013 — Club Hotel Loutraki e.a./Commissie 36	36
2013/C 114/59	Zaak T-59/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 30 januari 2013 door BT tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 3 december 2012 in zaak F-45/12, BT/Commissie 37	37
2013/C 114/60	Zaak T-73/13: Beroep ingesteld op 11 februari 2013 — InterMune UK e.a./EMA 38	38

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 114/61	Zaak T-93/13: Beroep ingesteld op 15 februari 2013 — Verenigd Koninkrijk/ECB	38
2013/C 114/62	Zaak T-94/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 17 februari 2013 door Ioannis Ntouvas tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 december 2012 in zaak F-107/11, Ntouvas/ECDC	39
2013/C 114/63	Zaak T-104/13: Beroep ingesteld op 20 februari 2013 — Toshiba/Commissie	41
2013/C 114/64	Zaak T-108/13: Beroep ingesteld op 23 februari 2013 — VTZ e.a./Raad	42
2013/C 114/65	Zaak T-114/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 februari 2013 door Maria Concetta Cerafogli tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 12 december 2012 in zaak F-43/10, Cerafogli/ECB	42
2013/C 114/66	Zaak T-115/13: Beroep ingesteld op 22 februari 2013 — Dennekamp/Parlement	43
2013/C 114/67	Zaak T-125/13: Beroep ingesteld op 4 maart 2013 — Italië/Commissie	44

Gerecht voor ambtenarenzaken

2013/C 114/68	Zaak F-124/10: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 26 februari 2013 — Labiri/EESC (Openbare dienst — Bijstandsplicht — Artikel 12 bis van Statuut — Psychisch geweld — Administratief onderzoek)	46
2013/C 114/69	Zaak F-74/11: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 26 februari 2013 — Bojc Golob/Commissie (Openbare dienst — Arbeidscontractant — Overeenkomst voor onbepaalde tijd — Beëindiging)	46
2013/C 114/70	Zaak F-113/11: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 21 februari 2013 — Marcuccio/Commissie (Openbare dienst — Artikel 34, leden 1 en 6, van Reglement voor de procesvoering — Binnen beroepstermijn per fax ingediend verzoekschrift — Ondertekening van advocaat die anders is dan ondertekening op het per post verzonden originele verzoekschrift — Te laat ingesteld beroep — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	46
2013/C 114/71	Zaak F-7/13: Beroep ingesteld op 22 januari 2013 — ZZ/Commissie	47
2013/C 114/72	Zaak F-18/13: Beroep ingesteld op 19 februari 2013 — ZZ/Commissie	47
2013/C 114/73	Zaak F-20/13: Beroep ingesteld op 26 februari 2013 — ZZ/Commissie	48
2013/C 114/74	Zaak F-16/12: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 27 februari 2013 — Kimman/Commissie	48
2013/C 114/75	Zaak F-47/12: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 februari 2013 — M/EMA	48

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

(2013/C 114/01)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 108 van 13.4.2013

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 101 van 6.4.2013

PB C 86 van 23.3.2013

PB C 79 van 16.3.2013

PB C 71 van 9.3.2013

PB C 63 van 2.3.2013

PB C 55 van 23.2.2013

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

GERECHT

Toevoeging van de rechters aan de kamers

(2013/C 114/02)

Op 18 maart 2013 heeft de voltallige conferentie van het Gerecht, na de ambtsaanvaarding van rechter Wetter, besloten wijzigingen aan te brengen in de besluiten van de voltallige conferentie van 20 september 2010 ⁽¹⁾, 26 oktober 2010 ⁽²⁾, 29 november 2010 ⁽³⁾, 20 september 2011 ⁽⁴⁾, 25 november 2011 ⁽⁵⁾, 16 mei 2012 ⁽⁶⁾, 17 september 2012 ⁽⁷⁾, 9 oktober 2012 ⁽⁸⁾ en 29 november 2012 ⁽⁹⁾ inzake de toevoeging van de rechters aan de kamers.

Voor de periode van 18 maart 2013 tot 31 augustus 2013 zijn de rechters aan de kamers toegevoegd als volgt:

Eerste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

J. Azizi, kamerpresident, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva en E. Buttigieg, rechters.

Eerste kamer, zetelend met drie rechters:

J. Azizi, kamerpresident;

- a) S. Frimodt Nielsen en M. Kancheva, rechters;
- b) S. Frimodt Nielsen en E. Buttigieg, rechters;
- c) M. Kancheva en E. Buttigieg, rechters.

Tweede kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

N. J. Forwood, kamerpresident, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek en J. Schwarcz, rechters.

Tweede kamer, zetelend met drie rechters:

N. J. Forwood, kamerpresident;
F. Dehousse, rechter;
J. Schwarcz, rechter.

Derde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

O. Czúcz, kamerpresident, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva en E. Buttigieg, rechters.

Derde kamer, zetelend met drie rechters:

O. Czúcz, kamerpresident;
I. Labucka, rechter;
D. Gratsias, rechter.

⁽¹⁾ PB C 288 van 23.10.2010, blz. 2.

⁽²⁾ PB C 317 van 20.11.2010, blz. 5.

⁽³⁾ PB C 346 van 18.12.2010, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB C 305 van 15.10.2011, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB C 370 van 17.12.2011, blz. 5.

⁽⁶⁾ PB C 174 van 16.06.2012, blz. 2.

⁽⁷⁾ PB C 311 van 13.10.2012, blz. 2.

⁽⁸⁾ PB C 343 van 10.11.2012, blz. 2.

⁽⁹⁾ PB C 9 van 12.01.2013, blz. 1.

Vierde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

I. Pelikánová, kamerpresident, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins en M. van der Woude, rechters.

Vierde kamer, zetelend met drie rechters:

I. Pelikánová, kamerpresident;
K. Jürimäe, rechter;
M. van der Woude, rechter.

Vijfde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

S. Papasavvas, kamerpresident, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins en M. van der Woude, rechters.

Vijfde kamer, zetelend met drie rechters:

S. Papasavvas, kamerpresident;
V. Vadapalas, rechter;
K. O'Higgins, rechter.

Zesde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

H. Kanninen, kamerpresident, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis en C. Wetter, rechters.

Zesde kamer, zetelend met drie rechters:

H. Kanninen, kamerpresident;
a) S. Soldevila Fragoso en G. Berardis, rechters;
b) S. Soldevila Fragoso en C. Wetter, rechters;
c) G. Berardis en C. Wetter, rechters.

Zevende kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

A. Dittrich, kamerpresident, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek en J. Schwarcz, rechters.

Zevende kamer, zetelend met drie rechters:

A. Dittrich, kamerpresident;
I. Wiszniewska-Białecka, rechter;
M. Prek, rechter.

Achtste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

L. Truchot, kamerpresident, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis en C. Wetter, rechters.

Achtste kamer, zetelend met drie rechters:

L. Truchot, kamerpresident;
M. E. Martins Ribeiro, rechter;
A. Popescu, rechter.

Voor de periode van 18 maart 2013 tot 31 augustus 2013:

— zijn in de Eerste kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Eerste kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen, de vierde rechter van deze kamer en een rechter van de Derde kamer, zetelend met drie rechters. Laatstgenoemde, die niet de kamerpresident zal zijn, zal worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;

- zijn in de Derde kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Derde kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen en twee rechters van de Eerste kamer, zetelend met vier rechters. Laatstgenoemden, die niet de kamerpresident zullen zijn, zullen worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zijn in de Zesde kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Zesde kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen, de vierde rechter van deze kamer en een rechter van de Achtste kamer, zetelend met drie rechters. Laatstgenoemde, die niet de kamerpresident zal zijn, zal worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zijn in de Achtste kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Achtste kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen en twee rechters van de Zesde kamer, zetelend met vier rechters. Laatstgenoemden, die niet de kamerpresident zullen zijn, zullen worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zal in de Eerste kamer, zetelend met drie rechters, de kamerpresident successievelijk met de rechters vermeld sub a), sub b) of sub c) zetelen, afhankelijk van de formatie waaraan de rechter-rapporteur toebehoort. Voor de zaken waarin de kamerpresident de rechter-rapporteur is, zal de kamerpresident per beurtwisseling zetelen met de rechters van elk van deze formaties in de volgorde van inschrijving van de zaken, zonder afbreuk te doen aan de verknochtheid van de zaken;
 - zal in de Zesde kamer, zetelend met drie rechters, de kamerpresident successievelijk met de rechters vermeld sub a), sub b) of sub c) zetelen, afhankelijk van de formatie waaraan de rechter-rapporteur toebehoort. Voor de zaken waarin de kamerpresident de rechter-rapporteur is, zal de kamerpresident per beurtwisseling zetelen met de rechters van elk van deze formaties in de volgorde van inschrijving van de zaken, zonder afbreuk te doen aan de verknochtheid van de zaken.
-

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA/Europese Commissie

(Zaak C-460/09 P) ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Niet-contractuele aansprakelijkheid van Europese Unie — Vaststelling van onregelmatigheden inzake restituties bij uitvoer van rundvlees naar Jordanië — Onderzoek van OLAF — Mededeling van conclusies van OLAF aan nationale autoriteiten — Zekerheidstelling — Verzoek om terugbetaling van ter zake gemaakte kosten — Causaal verband — Incidentele hogere voorziening — Verjaringstermijn — Aanvang”)

(2013/C 114/03)

Proceestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirantes: Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA (vertegenwoordigers: F. Sciaudone en C. D'Andria, advocati)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci en P. Rossi, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Zesde kamer) van 4 september 2009, Inalca en Cremonini/Commissie, T-174/06, waarbij is verworpen het beroep wegens niet-contractuele aansprakelijkheid strekkende tot vergoeding van de schade die rekwirantes stellen te hebben geleden doordat aan de Italiaanse autoriteiten kennisgeving is gedaan van de voor rekwirantes bezwarende conclusies van een onderzoek dat het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) heeft verricht ter verificatie van de rechtmatigheid van bepaalde restituties bij de uitvoer van rundvlees naar Jordanië.

Dictum

1) De principale hogere voorziening en de incidentele hogere voorziening worden afgewezen.

2) Inalca SpA — Industria Alimentari Carni en Cremonini SpA worden verwezen in de kosten van de principale hogere voorziening.

3) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de incidentele hogere voorziening.

⁽¹⁾ PB C 24 van 30.1.2010.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Europese Commissie/Hongarije

(Zaak C-473/10) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Ontwikkeling van spoorwegen in Gemeenschap — Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit — Heffing van rechten voor gebruik van spoorweginfrastructuur — Richtlijnen 91/440/EEG en 2001/14/EG — Onvolledige uitvoering)

(2013/C 114/04)

Proceestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Støvlbæk, B. Simon en A. Sipos, gemachtigden)

Verwerende partij: Hongarije (vertegenwoordigers: M. Fehér, K. Szijjártó en G. Koós, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden); Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. Szpunar, B. Majczyna en M. Laszuk, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn alle bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan artikel 6, lid 3, van richtlijn 91/440/EEG van de Raad

van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap (PB L 237, blz. 25) en aan bijlage II bij deze richtlijn, alsook aan de artikelen 4, lid 2, 6, leden 1 en 2, 7, lid 3, 11 en 14, lid 2, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheids certificering (PB L 75, blz. 29)

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan de artikelen 6, leden 1 en 2, en 7, lid 3, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007, heeft Hongarije niet voldaan aan de krachtens die bepalingen op haar rustende verplichtingen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie en Hongarije zullen hun eigen kosten dragen.
- 4) De Tsjechische Republiek en de Republiek Polen zullen hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 328 van 04.12.2010.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-483/10) (¹)

(Niet-nakoming — Ontwikkeling van spoorwegen in Gemeenschap — Richtlijn 2001/14/EG — Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit — Tarifiering — Heffing van rechten — Onafhankelijkheid van beheer)

(2013/C 114/05)

Proceestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Støvlbæk en R. Vidal Puig, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: S. Centeno Huerta en B. Plaza Cruz, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en M. Perrot, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 10, lid 7, van richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap (PB L 237, blz. 25) en van de artikelen 4, lid 1, 11, 13, lid 2, 14, lid 1, en 30, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheids certificering (PB L 75, blz. 29) — Rechten — Beheersmatige onafhankelijkheid

Dictum

- 1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om zich te voegen naar de artikelen 4, lid 1, 11, 13, lid 2, en 14, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007, heeft het Koninkrijk Spanje niet voldaan aan de krachtens die bepalingen op hem rustende verplichtingen.
- 2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.
- 3) De Tsjechische Republiek en de Franse Republiek dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 328 van 4.12.2010.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-555/10) (¹)

(Niet-nakoming — Vervoer — Ontwikkeling van spoorwegen in Gemeenschap — Richtlijn 91/440/EEG — Artikel 6, lid 3, en bijlage II — Richtlijn 2001/14/EG — Artikelen 4, lid 2, en 14, lid 2 — Infrastructuurbeheerder — Onafhankelijkheid in organisatorisch opzicht voor besluitvorming — Holdingstructuur — Onvolledige uitvoering)

(2013/C 114/06)

Proceestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Støvlbæk, B. Simon, G. Braun en R. Vidal Puig, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordigers: C. Pesendorfer en U. Zechner, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn alle noodzakelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan artikel 6, lid 3, van richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap (PB L 237, blz. 25) en bijlage II bij deze richtlijn alsook aan de artikelen 4, lid 2, en 14, lid 2, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheidscertificering (PB L 75, blz. 29)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.
- 3) De Italiaanse Republiek zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 30 van 29.1.2011.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-556/10) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Vervoer — Ontwikkeling van spoorwegen in Gemeenschap — Richtlijn 91/440/EEG — Artikel 6, lid 3, en bijlage II — Richtlijn 2001/14/EG — Artikelen 4, lid 2, en 14, lid 2 — Infrastructuurbeheerder — Onafhankelijkheid in organisatorisch opzicht en voor besluitvorming — Holdingsstructuur — Richtlijn 2001/14 — Artikelen 7, lid 3, en 8, lid 1 — Vaststelling van gebruiksrechten op basis van rechtstreekse kosten — Tarifiering — Rechtstreekse kosten — Totale kosten — Richtlijn 2001/14 — Artikel 6, lid 2 — Geen stimuleringsregeling voor kostenverlaging — Richtlijn 91/440 — Artikel 10, lid 7 — Richtlijn 2001/14 — Artikel 30, lid 4 — Toezichthoudende instantie — Bevoegdheden)

(2013/C 114/07)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: T. Henze, J. Möller en N. Graf Vitzthum, gemachtigden, bijgestaan door R. Van der Hout, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn alle noodzakelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan artikel 6, lid 3, van richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap (PB L 237, blz. 25) en bijlage II bij deze richtlijn alsook aan de artikelen 2, 6, lid 2, 7, lid 3, 8, lid 1, 14, lid 2, en 30, lid 4, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheidscertificering (PB L 75, blz. 29)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt in de kosten verwezen.
- 3) De Tsjechische Republiek en de Italiaanse Republiek zullen hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 38 van 5.2.2011.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 26 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Haparanda tingsrätt — Zweden) — Åklagaren/Hans Åkerberg Fransson

(Zaak C-617/10) ⁽¹⁾

(Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Toepassingsgebied — Artikel 51 — Ten uitvoer brengen van Unierecht — Bestrafing van gedragingen waarmee eigen middel van Unie wordt geschaad — Artikel 50 — Beginsel ne bis in idem — Nationale regeling waaronder dezelfde onrechtmatige gedraging kan worden bestraft volgens twee aparte procedures, een bestuurlijke en een strafrechtelijke — Verenigbaarheid)

(2013/C 114/08)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Haparanda tingsrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Åklagaren

Verwerende partij: Hans Åkerberg Fransson

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Haparanda tingsrätt — Uitlegging van artikel 6 VEU en artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Nationale rechtspraak die een duidelijke grondslag in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden of de rechtspraak van het Europees Hof van de rechten van de mens vereist voor het buiten toepassing laten van nationale bepalingen die in strijd kunnen zijn met het ne-bis-in-idembeginsel — Nationale regeling op basis waarvan enerzijds bestuursrechtelijk met een belastingtoeslag en anderzijds strafrechtelijk met een gevangenisstraf kan worden opgetreden tegen dezelfde met het belastingrecht strijdige gedraging — Verenigbaarheid met het ne-bis-in-idembeginsel van een nationaal stelsel met twee aparte procedures tot bestraffing van dezelfde onrechtmatige gedraging

Dictum

- 1) *Het in artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde ne-bis-in-idembeginsel staat niet eraan in de weg dat een lidstaat voor dezelfde feiten, te weten niet-nakoming van aangifteverplichtingen op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde, achtereenvolgens een fiscale sanctie en een strafrechtelijke sanctie oplegt voor zover — hetgeen ter beoordeling van de nationale rechter staat — de eerste sanctie geen strafrechtelijke sanctie is.*
- 2) *Het Unierecht regelt niet de verhouding tussen het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en de rechtsordes van de lidstaten en bepaalt evenmin welke gevolgen de nationale rechter moet verbinden aan een conflict tussen de door dat verdrag gewaarborgde rechten en een regel van nationaal recht.*

Het Unierecht staat in de weg aan een rechterlijke praktijk die aan de verplichting voor de nationale rechter om een bepaling die in strijd is met een door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie gewaarborgd grondrecht buiten toepassing te laten, de voorwaarde verbindt dat deze strijdigheid duidelijk uit de bewoordingen van het Handvest of de daarop betrekking hebbende rechtspraak blijkt, aangezien deze praktijk de nationale rechter de macht ontzegt om, in voorkomend geval in samenwerking met het Hof, volledig te beoordelen of die bepaling verenigbaar is met het Handvest.

(¹) PB C 72 van 5.3.2011.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 26 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Air France/ Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(Zaak C-11/11) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Luchtvervoer — Verordening (EG) nr. 261/2004 — Artikelen 6 en 7 — Vlucht met rechtstreekse aansluiting(en) — Vaststelling van vertraging bij aankomst op eindbestemming — Vertraging van drie uur of meer — Recht van passagiers op compensatie)

(2013/C 114/09)

Proceestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Air France

Verwerende partijen: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van de artikelen 6 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1) — Intercontinentale vlucht bestaande uit verschillende delen — Situatie waarin vlucht met tien uur vertraging aankomt op de eindbestemming, hoewel de vertraging bij het vertrek van de vlucht minder bedroeg dan in artikel 6, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004 is bepaald — Eventueel recht op compensatie

Dictum

Artikel 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, moet aldus worden uitgelegd dat op basis van dit artikel compensatie is verschuldigd aan de passagier van een vlucht met rechtstreekse aansluitingen die bij vertrek een vertraging heeft opgelopen die de in artikel 6 van die verordening neergelegde drempels niet overschrijdt, maar zijn eindbestemming heeft bereikt met een vertraging van drie uur of meer ten opzichte van de geplande aankomsttijd, aangezien deze compensatie niet afhankelijk is van het bestaan van een vertraging bij het vertrek en dus evenmin van de vraag of de voorwaarden van voornoemd artikel 6 van die verordening vervuld zijn.

(¹) PB C 95 van 26.3.2011.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 21 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Korkein hallinto-oikeus — Finland) — A Oy**

(Zaak C-123/11) ⁽¹⁾

(Vrijheid van vestiging — Artikel 49 VWEU — Belastingwetgeving — Fusie tussen in verschillende lidstaat gevestigde moedermaatschappij en dochteronderneming — Mogelijkheid voor moedermaatschappij tot aftrek van bedrijfsverlies van dochteronderneming — Uitsluiting voor niet-ingezeten dochterondernemingen)

(2013/C 114/10)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A Oy

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Korkein hallinto-oikeus — Uitlegging van de artikelen 49 VWEU en 54 VWEU — Vrijheid van vestiging — Nationale belastingwetgeving — Fusie van een in een lidstaat gevestigde moedermaatschappij met haar dochteronderneming die haar activiteit in een andere lidstaat heeft gestaakt — Mogelijkheid voor de overnemende vennootschap om het geconsolideerde verlies dat de overgenomen vennootschap uit haar bedrijfsactiviteiten in de andere lidstaat heeft geleden, in aftrek te brengen in haar vestigingsstaat

Dictum

- 1) De artikelen 49 VWEU en 54 VWEU verzetten zich in de omstandigheden van het hoofdgeding niet tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke het voor een moedermaatschappij die fuseert met een in een andere lidstaat gevestigde dochteronderneming die haar activiteit heeft stopgezet, niet mogelijk is om het verlies dat deze dochteronderneming in de belastingjaren vóór de fusie heeft geleden, van haar belastbaar inkomen af te trekken, terwijl deze aftrekmogelijkheid volgens deze nationale wettelijke regeling wel bestaat wanneer de fusie met een ingezeten dochteronderneming wordt aangegaan. Een dergelijke nationale wettelijke regeling is niettemin onverenigbaar met het recht van de Unie wanneer de moedermaatschappij de mogelijkheid wordt ontzegd om aan te tonen dat haar niet-ingezeten dochteronderneming alle mogelijkheden tot verrekening van dat verlies heeft uitgeput, en dat zijzelf noch een derde dat verlies in haar lidstaat van vestiging kan verrekenen in toekomstige belastingjaren.
- 2) De regels voor de berekening van het verlies van de niet-ingezeten dochteronderneming met het oog op overname van dat verlies door

de ingezeten moedermaatschappij bij een transactie als die in het hoofdgeding, mogen niet leiden tot een ongelijke behandeling, vergeleken met de berekeningsregels die van toepassing zouden zijn wanneer deze fusie met een ingezeten dochteronderneming zou zijn aangegaan.

⁽¹⁾ PB C 145 van 14.5.2011.

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 28 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Bundesfinanzhof — Duitsland) — Manfred Beker, Christa
Beker/Finanzamt Heilbronn**

(Zaak C-168/11) ⁽¹⁾

(Vrij verkeer van kapitaal — Inkomstenbelasting — Inkomsten uit kapitaal — Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting — Dividenden gedistribueerd door in lidstaten en derde landen gevestigde vennootschappen — Berekening maximaal met nationale inkomstenbelasting te verrekenen buitenlandse bronbelasting — Niet-inaanmerkingneming van kosten ingevolge persoonlijke situatie of privésfeer — Rechtvaardiging)

(2013/C 114/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Manfred Beker, Christa Beker

Verwerende partij: Finanzamt Heilbronn

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesfinanzhof — Uitlegging van artikel 56 EG — Nationale wettelijke regeling ter zake van belasting op de inkomsten van natuurlijke personen op grond waarvan de in het buitenland betaalde belasting slechts in mindering kan worden gebracht op het gedeelte van de nationale inkomstenbelasting dat verband houdt met de buitenlandse inkomsten — Methode voor de vaststelling van dat gedeelte van de nationale inkomstenbelasting waarbij de aftrekbare bijzondere uitgaven en buitengewone lasten tevens proportioneel worden toegewezen aan de buitenlandse inkomsten, hetgeen resulteert in een overeenkomstige verlaging van het maximumbedrag voor de aftrek van de in het buitenland betaalde belasting

Dictum

Artikel 63 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een regeling van een lidstaat, op grond waarvan de buitenlandse belasting — in het kader van een stelsel ter voorkoming van dubbele belasting — in het geval van onbeperkt belastingplichtigen van wie de buitenlandse inkomsten in de bronstaat worden onderworpen aan een met de door die lidstaat geheven inkomstenbelasting overeenstemmende belasting, aldus met de inkomstenbelasting in die lidstaat wordt verrekend, dat de verschuldigde inkomstenbelasting over het in die lidstaat belastbare inkomen — met inbegrip van de buitenlandse inkomsten — wordt vermenigvuldigd met de verhouding tussen deze buitenlandse inkomsten en de som van de inkomsten, zonder bij deze som rekening te houden met bijzondere uitgaven en buitengewone lasten als kosten in de privésfeer of kosten ingevolge de persoonlijke of gezinssituatie.

(¹) PB C 211 van 16.7.2011.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — België) — RVS
Levensverzekeringen NV/Belgische Staat

(Zaak C-243/11) (¹)

(Directe levensverzekering — Jaarlijkse taks op verzekeringsverrichtingen — Richtlijn 2002/83/EG — Artikelen 1, lid 1, sub g, en 50 — Begrip „lidstaat van verbintenis” — In Nederland gevestigde verzekeringsonderneming — Verzekeringnemer die verzekeringsovereenkomst in Nederland sluit en na afsluiten van overeenkomst zijn gewone verblijfplaats naar België overbrengt — Vrij verrichten van diensten)

(2013/C 114/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: RVS Levensverzekeringen NV

Verwerende partij: Belgische Staat

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Uitlegging van artikel 50 van richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering (PB L 345, blz. 1) — Nationale regeling volgens welke de verzekeringsverrichtingen aan een jaarlijkse taks zijn onderworpen wanneer het risico in België is gelegen doordat hetzij de gebruikelijke verblijfplaats van de verzekerde natuurlijke persoon, hetzij de ves-

tinging van de verzekerde rechtspersoon in België is gelegen — In Nederland gevestigde verzekeringsonderneming zonder aanwezigheid in België, met uitzondering van een van haar verzekerden die na het aangaan van de overeenkomst naar België is geëmigreerd — Plaats van heffing — Artikelen 49 VWEU en 56 VWEU — Beperkingen

Dictum

Artikel 50 van richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat een lidstaat een indirecte taks heft op levensverzekeringspremies die zijn betaald door verzekeringnemers die natuurlijke personen zijn en hun gewone verblijfplaats in deze lidstaat hebben, wanneer de betrokken verzekeringsovereenkomsten zijn afgesloten in een andere lidstaat waarin deze verzekeringnemers op de datum van het afsluiten van de overeenkomst hun gewone verblijfplaats hadden.

(¹) PB C 252 van 27.08.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 februari 2013 —
Portugese Republiek/Europese Commissie

(Zaak C-246/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) — Verordening (EEG) nr. 2052/88 — Artikel 13, lid 3 — Verordening (EEG) nr. 4253/88 — Artikel 21, lid 1 — Globale subsidie ter ondersteuning van lokale investeringen in Portugal — Vermindering van financiële bijstand)

(2013/C 114/13)

Procestaal: Portugees

Partijen

Rekwirante: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues en A. Gattini, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, A. Steiblytė en P. Guerra e Andrade, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 3 maart 2011, Portugal/Commissie (T-387/07), waarbij het Gerecht heeft afgewezen een verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2007) 3772 van de Commissie van 31 juli 2007 houdende vermindering van de bijstand die overeenkomstig beschikking C(95) 1769 van de Commissie van 28 juli 1995 uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) voor de globale subsidie ter ondersteuning van lokale investeringen in Portugal.

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 3 maart 2011, Portugal/Commissie (T-387/07) wordt vernietigd.
- 2) Beschikking C(2007) 3772 van de Commissie van 31 juli 2007 houdende vermindering van de bijstand die overeenkomstig beschikking C(95) 1769 van de Commissie van 28 juli 1995 uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) is verleend voor de globale subsidie ter ondersteuning van lokale investeringen in Portugal, wordt nietig verklaard.
- 3) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in die van de hogere voorziening.

(¹) PB C 219 van 23.7.2011.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanje) — Concepción Salgado González/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Zaak C-282/11) (¹)

(Artikel 48 VWEU — Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EG) nr. 883/2004 — Ouderdoms- en overlijdensverzekering — Bijzondere bepalingen voor toepassing van nationale wettelijke regeling betreffende ouderdomsverzekering — Berekening van uitkeringen)

(2013/C 114/14)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Concepción Salgado González

Verwerende partij: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Uitlegging van artikel 48 VWEU, artikel 3 van en bijlage VI, punt D, lid 4 (thans punt G) bij verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werk-

nemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2), en artikel 87, lid 5, van en bijlage XI, lid 2, sub a, bij verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 166, blz. 1) — Ouderdoms- en overlijdensverzekering — Bijzondere bepalingen voor de toepassing van de nationale wettelijke regeling betreffende de ouderdomsverzekering — Berekening van de uitkeringen — Nationale wettelijke regeling die de uitkering vaststelt op grond van een gemiddelde bijdragegrondslag gedurende een referentieperiode van vijftien jaar

Dictum

Artikel 48 VWEU, de artikelen 3, 46, lid 2, sub a, en 47, lid 1, sub g, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 629/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006, en punt 4 van rubriek H van bijlage VI bij deze verordening moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling van een lidstaat als die welke aan de orde is in het hoofdgeding, volgens welke het theoretische bedrag van het ouderdomspensioen van een al dan niet migrerende zelfstandige altijd wordt berekend op basis van de bijdragegrondslagen van deze zelfstandige in een vast referentietijdvak voorafgaand aan zijn laatste premie- of bijdragebetaling in deze staat, gedeeld door een vaste deler, waarbij noch de duur van dit tijdvak, noch deze deler mag worden aangepast om rekening te houden met het feit dat de betrokken zelfstandige zijn recht van vrij verkeer heeft uitgeoefend.

(¹) PB C 269 van 10.9.2011.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — ProRail NV/Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

(Zaak C-332/11) (¹)

(Verordening (EG) nr. 1206/2001 — Samenwerking op gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken — Rechtstreekse uitvoering van handeling tot verkrijgen van bewijs — Aanwijzing van deskundige — Opdracht die gedeeltelijk op grondgebied van lidstaat van verwijzende rechter en gedeeltelijk op grondgebied van andere lidstaat wordt uitgevoerd)

(2013/C 114/15)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ProRail NV

Verwerende partijen: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hof van Cassatie van België — Uitlegging van de artikelen 1 en 17 van verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken (PB L 174, blz. 1) en van artikel 33, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken („Brussel I”) (PB 2001, L 12, blz. 1) — Rechtstreekse bewijsverkrijging door het verzoekende gerecht — Aanwijzing van een deskundige die door de rechter van een lidstaat een opdracht krijgt toegekend die deels in de lidstaat waartoe de rechter behoort en deels in een andere lidstaat dient te worden uitgevoerd — Al dan niet verplichte toepassing van de in artikel 17 van verordening nr. 1206/2001 neergelegde methode

Dictum

De artikelen 1, lid 1, sub b, en 17 van verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken, moeten aldus worden uitgelegd dat het gerecht van een lidstaat dat verlangt dat de handeling tot het verkrijgen van bewijs waarmee een deskundige is belast, wordt verricht op het grondgebied van een andere lidstaat, niet noodzakelijkerwijs gehouden is de in die bepalingen neergelegde methode voor bewijsverkrijging toe te passen om die handeling te mogen gelasten.

(¹) PB C 269 van 10.9.2011.

**Arrest van het Hof (Grote kamer) van 26 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Tribunal Constitucional — Spanje) — Strafzaak tegen
Stefano Melloni**

(Zaak C-399/11) (¹)

**(Politie en justitiële samenwerking in strafzaken — Europees
aanhoudingsbevel — Procedures van overlevering tussen lid-
staten — Beslissingen gegeven na proces waarop betrokkene
niet in persoon is verschenen — Uitvoering van bij verstek
opgelegde straf — Mogelijkheid van herziening van vonnis)**

(2013/C 114/16)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Constitucional

Partijen in het hoofdgeding

Strafzaak tegen: Stefano Melloni

Andere partij: Ministerio Fiscal

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal Constitucional — Uitlegging van artikel 4 bis van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1), zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 tot wijziging van kaderbesluit 2002/584/JBZ, kaderbesluit 2005/214/JBZ, kaderbesluit 2006/783/JBZ, kaderbesluit 2008/909/JBZ en kaderbesluit 2008/947/JBZ en tot versterking van de procedurele rechten van personen, tot bevordering van de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen gegeven ten aanzien van personen die niet verschenen zijn tijdens het proces (PB L 81, blz. 24), en van de artikelen 47, 48 en 53 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Beslissingen gegeven na een proces waarop de betrokkene niet in persoon is verschenen — Uitvoering van een bij verstek opgelegde straf — Mogelijkheid van herziening van het vonnis

Dictum

- 1) Artikel 4 bis, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, moet aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat de uitvoerende rechterlijke autoriteit in de in die bepaling omschreven gevallen de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel voor de uitvoering van een straf afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de veroordeling bij verstek in de uitvaardigende lidstaat kan worden herzien.
- 2) Artikel 4 bis, lid 1, van kaderbesluit 2002/584, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299, is verenigbaar met de eisen die voortvloeien uit de artikelen 47 en 48, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- 3) Artikel 53 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie moet aldus worden uitgelegd dat een lidstaat de overlevering van een bij verstek veroordeelde niet afhankelijk mag stellen van de voorwaarde dat de veroordeling in de uitvaardigende lidstaat kan worden herzien om te voorkomen dat inbreuk wordt gemaakt op het recht op een eerlijk proces en de rechten van de verdediging, welke in zijn grondwet zijn gewaarborgd.

(¹) PB C 290 van 1.10.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Finanzgericht Baden Württemberg — Duitsland) — Katja
Ettwein/Finanzamt Konstanz**

(Zaak C-425/11) ⁽¹⁾

*(Overeenkomst tussen Europese Gemeenschap en haar lidsta-
ten, enerzijds, en Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over vrij
verkeer van personen — Gelijke behandeling — Zelfstandige
grensarbeiders — Staatsburgers van lidstaat van Unie —
In deze lidstaat ontvangen beroepsinkomsten — Verlegging
van woonplaats naar Zwitserland — Weigering van
belastingvoordeel in deze lidstaat wegens verlegging van
woonplaats)*

(2013/C 114/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Katja Ettwein

Verwerende partij: Finanzamt Konstanz

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Finanzgericht Baden-Württemberg — Uitlegging van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, van 21 juni 1999, goedgekeurd namens de Europese Gemeenschap bij besluit van de Raad en de Commissie van 4 april 2002 (PB L 114, blz. 6), en meer bepaald de artikelen 1, 2, 11, 16 en 21 alsmede de artikelen 9, 13 en 15 van bijlage I ervan — Directe belastingen op grensarbeiders — Regeling van een lidstaat die de gezamenlijke aanslag van echtgenoten („Ehegattensplitting”) toestaat ingeval zij in een lidstaat van de Unie of van de Europese Economische Ruimte wonen en die de gezamenlijke aanslag van echtgenoten uitsluit indien zij hun woonplaats hebben in de Zwitserse Bondsstaat

Dictum

Artikel 1, sub a, van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, ondertekend te Luxemburg op 21 juni 1999, alsmede de artikelen 9, lid 2, 13, lid 1, en 15, lid 2, van bijlage I bij deze Overeenkomst moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling van een lidstaat volgens welke het voordeel van gezamenlijke aanslag met toepassing van de in deze regeling voorziene „splitting”-methode wordt ontzegd aan echtgenoten

die onderdanen van deze staat zijn en in diezelfde staat in de inkomstenbelasting onbeperkt belastingplichtig zijn, enkel op grond dat hun woonplaats op het grondgebied van de Zwitserse Bondsstaat is gelegen.

⁽¹⁾ PB C 331 van 12.11.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
High Court of Ireland — Ierland) — Margaret Kenny
e.a./Minister for Justice, Equality and Law Reform e.a.**

(Zaak C-427/11) ⁽¹⁾

*(Artikel 141 EG — Richtlijn 75/117/EEG — Gelijke beloning
voor mannelijke en vrouwelijke werknemers — Indirecte
discriminatie — Objectieve rechtvaardiging — Voorwaarden)*

(2013/C 114/18)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gatley

Verwerende partijen: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — High Court of Ireland — Uitlegging van artikel 157 VWEU en van richtlijn 75/117/EEG van de Raad van 10 februari 1975 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wetgevingen der lidstaten inzake de toepassing van het beginsel van gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers (PB L 45, blz. 19) [vervangen door richtlijn 2006/54/EG] — Begrip „objectieve rechtvaardiging” in het kader van een kennelijke indirecte discriminatie tussen mannelijke en vrouwelijke werknemers in overheidssdienst — Criteria

Dictum

Artikel 141 EG en richtlijn 75/117/EEG van de Raad van 10 februari 1975 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wetgevingen der lidstaten inzake de toepassing van het beginsel van gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers, moeten aldus worden uitgelegd dat:

- werknemers gelijke arbeid of arbeid waaraan gelijke waarde wordt toegekend, verrichten indien zij, gelet op een reeks van factoren zoals de aard van het werk, de opleidingsvereisten en de arbeidsomstandigheden, kunnen worden geacht zich in een vergelijkbare situatie te bevinden, hetgeen ter beoordeling van de nationale rechter staat;
- in geval van een indirecte loondiscriminatie de werkgever een objectieve rechtvaardiging moet geven aangaande het geconstateerde verschil in beloning tussen de werknemers die zich gediscrimineerd achten en de referentiepersonen;
- de rechtvaardiging door de werkgever van het verschil in beloning dat op discriminatie op grond van geslacht lijkt te wijzen, betrekking moet hebben op de referentiepersonen op wie de nationale rechterlijke instantie zich heeft gebaseerd om bedoeld verschil vast te stellen, vanwege het feit dat de situatie van die personen wordt gekenmerkt door aannemelijke statistische gegevens die betrekking hebben op een voldoende groot aantal personen, waarin geen zuiver toevallige of conjuncturele verschijnselen tot uitdrukking komen, en die in het algemeen significant lijken;
- het belang van goede arbeidsverhoudingen door de nationale rechter in aanmerking kan worden genomen als een van de factoren op basis waarvan hij kan nagaan of de verschillen in beloning tussen twee groepen werknemers het gevolg zijn van objectieve factoren die niets van doen hebben met discriminatie op grond van geslacht en in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel.

(¹) PB C 311 van 22.10.2011.

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék (voorheen Fővárosi Bíróság)
— Hongarije) — Banif Plus Bank Zrt./Csaba Csapai en
Viktória Csapai**

(Zaak C-472/11) (¹)

(Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Ambtshalve onderzoek door nationale rechter van oneerlijk karakter van beding — Verplichting voor nationale rechter die ambtshalve oneerlijk karakter van beding vaststelt om partijen te verzoeken om hun opmerkingen in te dienen alvorens uit deze vaststelling consequenties te trekken — Bedingen van overeenkomsten waarmee bij onderzoek van oneerlijk karakter rekening moet worden gehouden)

(2013/C 114/19)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Törvényszék (voorheen Fővárosi Bíróság)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banif Plus Bank Zrt.

Verwerende partijen: Csaba Csapai en Viktória Csapai

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Fővárosi Bíróság — Uitlegging van artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29) — Nationale wettelijke regeling volgens welke een nationale rechter beperkt is bij het onderzoek van het oneerlijke karakter van zogenoemde standaardovereenkomsten wanneer partijen niet uitdrukkelijk vorderen dat het oneerlijke karakter ervan wordt vastgesteld — Mogelijkheid voor de nationale rechter die het oneerlijke karakter van een algemeen contractueel beding in een aan hem voorgelegde overeenkomst vaststelt om bij gebreke van een specifieke vordering hiertoe partijen te verzoeken over het betrokken contractuele beding een standpunt te bepalen teneinde de vraag van de nietigheid van de overeenkomst op die grond te kunnen onderzoeken

Dictum

- 1) De artikelen 6, lid 1, en 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moeten aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter die ambtshalve heeft vastgesteld dat een beding van een overeenkomst oneerlijk is, hieruit de consequenties mag trekken zonder te moeten wachten tot de consument die van zijn rechten in kennis is gesteld, opmerkingen indient waarmee hij om nietigverklaring van dit beding verzoekt. Het beginsel van hoor en wederhoor verplicht evenwel in de regel de nationale rechter die ambtshalve heeft vastgesteld dat een beding van een overeenkomst oneerlijk is, om de procespartijen daarvan te informeren en hun de mogelijkheid te bieden hierover op tegenspraak hun standpunt kenbaar te maken overeenkomstig de naar nationaal recht geldende procesregels.
- 2) Om te beoordelen of het contractuele beding dat de grondslag vormt voor de bij hem aanhangig gemaakte vordering, mogelijk oneerlijk is, dient de nationale rechter rekening te houden met alle andere bedingen van de overeenkomst.

(¹) PB C 370 van 17.12.2012.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Duitsland) — Helga
Petersen, Peter Petersen/Finanzamt Ludwigshafen

(Zaak C-544/11) ⁽¹⁾

*(Vrij verrichten van diensten — Vrij verkeer van werknemers
— Wettelijke regeling van lidstaat op basis waarvan inkom-
sten uit arbeid die in andere staat in kader van ontwikkelings-
hulp is verricht, kunnen worden vrijgesteld van belasting —
Voorwaarden — Vestiging van werkgever op nationale grond-
gebied — Weigering wanneer werkgever in andere lidstaat is
gevestigd)*

(2013/C 114/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Helga Petersen, Peter Petersen

Verwerende partij: Finanzamt Ludwigshafen

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Finanzgericht Rhein-
land-Pfalz — Uitlegging van artikel 56 VWEU — Beperkingen
op het vrij verrichten van diensten in de Unie — Wettelijke
regeling van een lidstaat op basis waarvan inkomsten uit arbeid
die in het buitenland in het kader van ontwikkelingshulp is
verricht, kunnen worden vrijgesteld van belasting — Beperking
van die vrijstelling tot gevallen waarin de werkgever op het
nationale grondgebied is gevestigd

Dictum

Artikel 45 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet
tegen een nationale wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke
degene die in deze lidstaat verblijft en daar onbeperkt belastingplichtig
is, geen inkomstenbelasting hoeft te betalen over de inkomsten die hij
als werknemer verwerft indien zijn werkgever in de voornoemde lidstaat
is gevestigd, maar wel inkomstenbelasting over die inkomsten dient te
betalen indien zijn werkgever in een andere lidstaat is gevestigd.

⁽¹⁾ PB C 25 van 28.1.2012.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Spanje) —
Fédération Cynologique Internationale/Federación Canina
Internacional de Perros de Pura Raza

(Zaak C-561/11) ⁽¹⁾

*(Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 207/2009 —
Artikel 9, lid 1 — Begrip „derden” — Houder van jonger
gemeenschapsmerk)*

(2013/C 114/21)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fédération Cynologique Internationale

Verwerende partij: Federación Canina Internacional de Perros de
Pura Raza

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Juzgado de lo
Mercantil de Alicante — Uitlegging van verordening (EG)
nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het
gemeenschapsmerk (gecodificeerde versie) (PB L 78, blz. 1) —
Inbreuk of dreigende inbreuk op een gemeenschapsmerk —
Aan het gemeenschapsmerk verbonden uitsluitend recht — Be-
grip „derde”

Dictum

Artikel 9, lid 1, van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad
van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk moet aldus
worden uitgelegd dat het uitsluitende recht van de houder van een
gemeenschapsmerk om iedere derde het gebruik in het economische
verkeer te verbieden van tekens die gelijk zijn aan of overeenstemmen
met zijn merk, zich uitstrekt tot de derde die houder is van een jonger
gemeenschapsmerk, zonder dat dit laatstgenoemde merk eerst nietig
hoeft te worden verklaard.

⁽¹⁾ PB C 25 van 28.1.2012.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbeidsrechtbank te Brussel — België) — Patricia Dumont de Chassart/Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW)

(Zaak C-619/11) ⁽¹⁾

(Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 72 en artikelen 78, lid 2, sub b, en 79, lid 1, sub a — Gezinsbijslagen voor weeskinderen — Samentelling van tijdvakken van verzekering en arbeid — Door overlevende ouder in andere lidstaat vervulde tijdvakken — Niet-inaanmerkingneming)

(2013/C 114/22)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Arbeidsrechtbank te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Patricia Dumont de Chassart

Verwerende partij: Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Arbeidsrechtbank te Brussel — Uitlegging van de artikelen 17 EG, 39 EG en 43 EG, evenals van artikel 72 en artikel 79, lid 1, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2) — Bijslagen voor wezen ten laste van woonstaat van begunstigde — Toelaatbaarheid, wat de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie betreft, van een gemeenschapsbepaling die de verkrijging van het recht op bijslagen afhankelijk stelt van de vervulling van bepaalde tijdvakken van verzekering door de overleden ouder, met uitsluiting van de overlevende ouder — Gunstigere nationale regeling, op grond waarvan de gelijkstellingsregels betreffende de tijdvakken van verzekering ook gelden voor de overlevende ouder — Minder gunstige behandeling van werknemers, overlevende ouders, die hun recht op vrij verkeer hebben uitgeoefend — Discriminatie

Dictum

Artikel 72 en de artikelen 78, lid 2, sub b, en 79, lid 1, tweede alinea, sub a, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de bij verordening

(EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 gewijzigde en bijgewerkte versie, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1399/1999 van de Raad van 29 april 1999, moeten aldus worden uitgelegd dat wanneer een nationale regeling van een lidstaat bepaalt dat zowel de overleden ouder als de overlevende ouder, indien zij de hoedanigheid van werknemer hebben, aan de grondslag kan liggen van een recht op bijslagen voor wezen, die bepalingen vereisen dat de door de overlevende ouder in een andere lidstaat vervulde tijdvakken van verzekering en arbeid in aanmerking worden genomen voor de samentelling van de tijdvakken die nodig zijn om in de eerstbedoelde lidstaat een recht op bijslagen te verkrijgen. Het is in dat verband irrelevant dat de overlevende ouder zich niet kan beroepen op een tijdvak van verzekering of arbeid in die lidstaat tijdens het door die nationale regeling vastgestelde referentietijdvak voor de verkrijging van dat recht.

⁽¹⁾ PB C 49 van 18.2.2012.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 februari 2013 — Seven for all mankind LLC/Seven SpA — Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-655/11 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder woordmerk — Element „SEVEN” — Overeenstemmende tekens — Verwarringsgevaar — Relatieve weigeringsgrond)

(2013/C 114/23)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Seven for all mankind LLC (vertegenwoordigers: A. Gautier-Sauvagnac en B. Guimberteau, avocats)

Andere partijen in de procedure: Seven SpA (vertegenwoordiger: L. Trevisan, avvocato) en Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 6 oktober 2011, SEVEN/BHIM — SEVEN FOR ALL MANKIND (SEVEN FOR ALL MANKIND) (T-176/10), waarbij het Gerecht heeft vernietigd beslissing R 1514/2008-2 van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 28 januari 2010 houdende verwerping van het beroep tegen de gedeeltelijke afwijzing door de oppositieafdeling van de oppositie ingesteld

door de houder van de gemeenschapsbeeldmerken en het internationale beeldmerk met het woordelement „Seven” voor waren van de klassen 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 25 en 28 tegen de inschrijving van het woordmerk „SEVEN FOR ALL MANKIND” voor waren van de klassen 14 en 18 — Uitlegging en toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 — Bij het onderzoek van de overeenstemming van de tekens in aanmerking te nemen aspecten

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Seven for all mankind LLC wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van Seven Spa.
- 3) Het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) draagt zijn eigen kosten.

(¹) PB C 65 van 3.3.2012.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 28 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas/Autoridade da Concorrência

(Zaak C-1/12) (¹)

(Orde van beëdigde boekhouders — Regeling inzake stelsel van verplichte permanente educatie van beëdigde boekhouders — Artikel 101 VWEU — Ondernemersvereniging — Beperking van mededinging — Rechtvaardigingsgronden — Artikel 106, lid 2, VWEU)

(2013/C 114/24)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal da Relação de Lisboa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Verwerende partij: Autoridade da Concorrência

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal da Relação de Lisboa — Uitlegging van de artikelen 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 101 en 102 VWEU — Begrip ondernemersvereniging — Orde van beëdigde boekhouders — Invoering van een stelsel van verplichte beroepsopleiding voor de leden van de orde — Opleiding die uitsluitend door de orde wordt verstrekt — Vrijheid van vestiging en van dienstverlening

Dictum

- 1) Een reglement zoals het Regulamento da Formação de Créditos (reglement voor het verkrijgen van opleidingpunten), dat door een beroepsorde zoals de Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (orde van beëdigde boekhouders) is vastgesteld, dient te worden aangemerkt als een besluit van een ondernemersvereniging in de zin van artikel 101, lid 1, VWEU.

De omstandigheid dat een beroepsorde, zoals de Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, wettelijk verplicht is om een stelsel van verplichte permanente educatie voor beëdigde boekhouders in te stellen, onttrekt de door deze beroepsorde vastgestelde regels niet aan de werkingssfeer van artikel 101 VWEU, voor zover deze regels uitsluitend aan deze beroepsorde kunnen worden toegerekend.

De omstandigheid dat deze regels geen rechtstreekse invloed hebben op de economische activiteit van de leden van die beroepsorde, doet niet af aan de toepassing van artikel 101 VWEU, aangezien de inbreuk die deze beroepsorde wordt verweten, betrekking heeft op een markt waarop deze beroepsorde zelf een economische activiteit uitoefent.

- 2) Een door een beroepsorde zoals de Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas vastgesteld reglement dat een stelsel van verplichte permanente educatie van beëdigde boekhouders instelt teneinde de kwaliteit van de dienstverlening van laatstgenoemden te waarborgen, zoals het reglement voor het verkrijgen van opleidingpunten, vormt een bij artikel 101 VWEU verboden beperking van de mededinging, voor zover dit reglement de mededinging op een aanzienlijk deel van de relevante markt uitschakelt in het voordeel van deze beroepsorde en op het andere deel van deze markt discriminatoire voorwaarden oplegt ten nadele van de concurrenten van genoemde beroepsorde. Het staat aan de nationale rechter om dit na te gaan.

(¹) PB C 89 van 24.03.2012.

**Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 21 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Nejvyšší správní soud — Tsjechische Republiek) — Město
Žamberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové, thans
Odvolací finanční ředitelství**

(Zaak C-18/12) ⁽¹⁾

*(Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG —
Artikel 132, lid 1, sub m — Vrijstelling — Diensten die
nauw samenhangen met beoefening van sport of met licha-
melijke opvoeding — Beoefening van sportactiviteiten die
niet plaatsvindt in georganiseerd verband en evenmin op
regelmatige basis — Gemeentelijk aquapark)*

(2013/C 114/25)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší správní soud

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Město Žamberk

Verwerende partij: Finanční ředitelství v Hradci Králové, thans
Odvolací finanční ředitelství

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Nejvyšší správní soud
— Uitlegging van artikel 132, lid 1, sub m, van richtlijn
2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende
het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toege-
voegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Vrijstellingen — Diensten
die nauw samenhangen met de beoefening van sport of met
lichamelijke opvoeding — Beoefening van recreatieve sportacti-
viteiten die occasioneel en op onregelmatige basis plaatsvindt in
een door de gemeente beheerd zwembadcomplex (een aqua-
park) dat uitgerust is met toestellen voor deze activiteiten

Dictum

- 1) Artikel 132, lid 1, sub m, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, moet aldus worden uitgelegd dat sportactiviteiten die noch in georganiseerd verband, noch op regelmatige basis worden beoefend en die niet tot doel hebben aan sportcompetities deel te nemen, als de beoefening van sport in de zin van deze bepaling kunnen worden aangemerkt.
- 2) Artikel 132, lid 1, sub m, van richtlijn 2006/112 moet aldus worden uitgelegd dat de toegang tot een aquapark waarvan de

installaties door de bezoekers niet alleen kunnen worden gebruikt voor de beoefening van sportactiviteiten, maar ook voor andere soorten van recreatie of ontspanning, een dienst kan zijn die nauw samenhangt met de beoefening van sport. Het staat aan de verwijzende rechter om aan de hand van de door het Hof van Justitie van de Europese Unie in het onderhavige arrest verstrekte uitleggingsgegevens en rekening houdend met de bijzondere omstandigheden van het hoofdgeding te bepalen of dit in deze zaak het geval is.

⁽¹⁾ PB C 98 van 31.3.2012.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 21 februari 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend
door de Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtte
— Denemarken) — LN/Styrelsen for Videregående
Uddannelser og Uddannelsesstøtte**

(Zaak C-46/12) ⁽¹⁾

*(Burgerschap van de Unie — Vrij verkeer van werknemers —
Beginsel van gelijke behandeling — Artikel 45, lid 2, VWEU
— Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Artikel 7, lid 2 —
Richtlijn 2004/38/EG — Artikel 24, leden 1 en 2 — Afwij-
king van beginsel van gelijke behandeling voor studiefinancie-
ring in vorm van studiebeurs of -lening — Burger van de
Unie die in gastlidstaat studeert — Arbeid in loondienst die
vóór en na begin van opleiding is verricht — Hoofddoel van
betrokkene bij zijn aankomst in gastlidstaat — Effect op zijn
kwalificatie als werknemer en op zijn recht op studiebeurs)*

(2013/C 114/26)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtte

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: LN

Verwerende partij: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Ankenævnet for Ud-
dannelsesstøtten — Uitlegging van artikel 7, lid 1, sub c, gele-
zen in samenhang met artikel 24, lid 2, van richtlijn
2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van
29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf
op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de

Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158, blz. 77) — Gelijke behandeling van de burgers van de Unie — Wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke de burgers van de Unie studiefinanciering kunnen krijgen wanneer zij werknemer of zelfstandige zijn in die lidstaat — Afwijzing van de aanvraag voor een studiebeurs ingediend door een burger van de Unie die werknemer in de gastlidstaat is geweest, wanneer deze die lidstaat is binnengekomen om er als hoofdbezigheid een opleiding te volgen

Dictum

De artikelen 7, lid 1, sub c, en 24, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG moeten aldus worden uitgelegd dat niet kan worden geweigerd om aan een burger van de Unie die een opleiding in een gastlidstaat volgt en er daarnaast reële en daadwerkelijke arbeid in loondienst verricht, zodat hij in aanmerking komt voor de status van „werknemer” in de zin van artikel 45 VWEU, de aan onderdanen van die lidstaat toegekende studiefinanciering toe te kennen. Het staat aan de verwijzende rechter om het noodzakelijke feitelijke onderzoek te doen om vast te stellen of de arbeid in loondienst van verzoeker in het hoofdgeding voldoende is om die status te verkrijgen. De omstandigheid dat de betrokkene naar de gastlidstaat is gegaan met de hoofdbedoeling er zijn opleiding te volgen, is niet relevant voor het antwoord op de vraag of hij een „werknemer” in de zin van artikel 45 VWEU is, en dus op de vraag of hij overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap onder dezelfde voorwaarden als een onderdaan van de gastlidstaat recht heeft op die financiering.

(¹) PB C 109 van 14.4.2012.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 7 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slowakije) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky/Slovenská sporiteľňa a.s.

(Zaak C-68/12) (¹)

(Begrip mededingingsregeling — Overeenkomst tussen verschillende banken — Concurrerende onderneming die op relevante markt illegaal actief zou zijn — Invloed — Geen)

(2013/C 114/27)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Verwerende partij: Slovenská sporiteľňa a.s.

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Uitlegging van artikel 101, leden 1 en 3, VWEU — Begrip mededingingsregeling — Overeenkomst tussen verschillende banken om de rekening-courantovereenkomsten met een op het grondgebied van een andere lidstaat gevestigde concurrerende onderneming te ontbinden en niet te vernieuwen — Gevolgen voor de kwalificatie als onrechtmatige mededingingsregeling van de op het tijdstip van de sluiting van de overeenkomst niet vermelde omstandigheid dat de concurrerende onderneming illegaal actief was op de betrokken markt

Dictum

- 1) Artikel 101 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat de omstandigheid dat een onderneming die wordt benadeeld door een kartelovereenkomst die tot doel heeft de mededinging te beperken, op het tijdstip van de sluiting van die kartelovereenkomst illegaal actief zou zijn geweest op de betrokken markt, irrelevant is voor de vraag of die kartelovereenkomst een inbreuk op deze bepaling vormt.
- 2) Artikel 101, lid 1, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat voor de vaststelling dat er sprake is van een mededingingsbeperkende overeenkomst, een persoonlijke handelwijze van de statutaire vertegenwoordiger van een onderneming of diens persoonlijke toestemming in de vorm van een mandaat voor de handelwijze van een werknemer die aan een mededingingsbeperkende bijeenkomst heeft deelgenomen, niet moet worden bewezen.
- 3) Artikel 101, lid 3, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het slechts van toepassing is op een krachtens artikel 101, lid 1, VWEU verboden overeenkomst wanneer de onderneming die zich op deze bepaling beroept, het bewijs heeft geleverd dat is voldaan aan de in deze bepaling gestelde vier cumulatieve voorwaarden.

(¹) PB C 165 van 9.6.2012.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Alba Iulia — Roemenië) — SC Mora IPR SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

(Zaak C-79/12) ⁽¹⁾

(Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 211 — Uitstel van betaling van btw bij invoer)

(2013/C 114/28)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Alba Iulia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Mora IPR SRL

Verwerende partijen: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Curtea de Apel Alba Iulia — Uitlegging van artikel 211 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Uitlegging van de artikelen 26, lid 2, 28, 30 en 107 VWEU — Recht van de lidstaten om uitstel van betaling van de btw bij invoer toe te staan — Toelaatbaarheid van een nationale regeling die de verkrijging van een certificaat van uitstel van betaling afhankelijk stelt van een voorwaarde waarin de richtlijn niet voorziet — Opeenvolgende wetwijzigingen waarbij slechts bepaalde belastingplichtigen worden vrijgesteld van betaling van de btw bij invoer — Discriminatie — Schending van het verbod van douanerechten bij invoer

Dictum

Artikel 211 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan de toepassing van een regeling van een lidstaat, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die uitstel van betaling van de voor ingevoerde goederen verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde afhankelijk stelt van de verkrijging van een certificaat dat volgens de bewoordingen van deze richtlijn niet is vereist, voor zover de voorwaarden voor de verkrijging van een dergelijk certificaat stroken met het beginsel van fiscale neutraliteit. Het staat aan de verwijzende rechter om dit na te gaan.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt Köln-Nord/Wolfram Becker

(Zaak C-104/12) ⁽¹⁾

(Zesde btw-richtlijn — Artikel 17, lid 2, sub a — Recht op aftrek van voorbelasting — Noodzaak van bestaan van rechtstreeks en onmiddellijk verband tussen in eerder stadium verrichte handeling en in later stadium belaste handeling — Criterium voor bepaling van dat verband — Diensten van advocaat in kader van strafprocedure wegens corruptie die is ingesteld tegen persoon van zaakvoerder en hoofdvennoot van vennootschap met beperkte aansprakelijkheid)

(2013/C 114/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt Köln-Nord

Verwerende partij: Wolfram Becker

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesfinanzhof — Uitlegging van de artikelen 17, lid 2, sub a, en 22, lid 3, sub b, van de Zesde richtlijn (77/388/EG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Ontstaan en omvang van het recht op aftrek — Noodzaak van bestaan van rechtstreeks en onmiddellijk verband tussen de economische activiteit van de belastingplichtige en een dienstverrichting — Diensten die een advocaat heeft verricht in het kader van een strafrechtelijke procedure die wegens corruptie tegen de zaakvoerder en meerderheidsaandeelhouder van een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid is ingesteld

Dictum

Het bestaan van een rechtstreeks en onmiddellijk verband tussen een gegeven handeling en de gehele activiteit van de belastingplichtige aan de hand waarvan moet worden bepaald of hij de goederen en diensten heeft gebruikt „voor zijn belaste handelingen”, in de zin van artikel 17, lid 2, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 2001/115/EG van de Raad van 20 december 2001, hangt af van de objectieve inhoud van het door de belastingplichtige verkregen goed of van de door hem ontvangen dienst.

⁽¹⁾ PB C 126 van 28.4.2012.

In casu geven de diensten van een advocaat, waarmee wordt beoogd strafsancities af te weren voor de zaakvoerders van een belastingplichtige onderneming die natuurlijke personen zijn, deze onderneming niet het recht de voorbelasting over de verrichte diensten af te trekken.

(¹) PB C 138 van 12.5.2012.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 21 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Ministero per i beni e le attività culturali e.a./Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia e.a.

(Zaak C-111/12) (¹)

(Richtlijn 85/384/EEG — Onderlinge erkenning van titels op gebied van architectuur — Artikelen 10 en 11, sub g — Nationale regeling die titel van architect en die van ingenieur gelijkstelt, maar uitvoering van werken aan als artistiek erfgoed geklasseerde gebouwen aan architecten voorbehoudt — Beginsel van gelijke behandeling — Zuiver interne situatie van lidstaat)

(2013/C 114/30)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Verwerende partijen: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Consiglio di Stato — Uitlegging van de artikelen 10 en 11 van richtlijn 85/384/EG van de Raad van 10 juni 1985 inzake de onderlinge erkenning

van de diploma's, certificaten en andere titels op het gebied van de architectuur, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten (PB L 223, blz. 15) — Onderlinge erkenning van titels op het vlak van architectuur — Nationale regeling die de uitvoering van werken aan als cultureel erfgoed geklasseerde gebouwen aan architecten voorbehoudt — Controle, in elk individueel geval, van de bekwaamheid van houders van in andere lidstaten behaalde diploma's van architect en ingenieur om dergelijke werken uit te voeren

Dictum

De artikelen 10 en 11 van richtlijn 85/384/EEG van de Raad van 10 juni 1985 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels op het gebied van de architectuur, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling volgens welke personen die beschikken over een in artikel 11 uitdrukkelijk vermelde titel die is afgegeven door een andere dan de ontvangende lidstaat en die toegang geeft tot werkzaamheden op het gebied van architectuur, in laatstgenoemde lidstaat slechts werkzaamheden aan gebouwen van artistiek belang mogen verrichten indien zij aantonen, in voorkomend geval in het kader van een specifieke controle van hun beroepsbekwaamheid, dat zij over bijzondere bekwaamheden beschikken op het gebied van het erfgoed.

(¹) PB C 151 van 26.5.2012.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 28 februari 2013 — Ellinika Nafpigeia AE/Europese Commissie

(Zaak C-246/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Staatssteun — Scheepsbouw — Besluit waarbij steunmaatregelen onverenigbaar met gemeenschappelijke markt worden verklaard — Bescherming van wezenlijke belangen van nationale veiligheid — Concurrentievoorwaarden op interne markt)

(2013/C 114/31)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Ellinika Nafpigeia AE (vertegenwoordigers: I. Drosos en V. Karagiannis, Δικηγόροι)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Urraca Caviedes en M. Konstantinidis, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 15 maart 2012, Ellinika Nafpigeia/Commissie (T-391/08), waarbij is verworpen het beroep strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2008) 3118 def. van de Commissie van 2 juli 2008, waarbij de steunmaatregelen van de Griekse autoriteiten ten gunste van Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards „HSY”) in het kader van wijzigingen van het oorspronkelijke investeringsplan voor de herstructurering van deze scheepswerf onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt zijn verklaard [steunmaatregel C 16/2004 (ex NN 29/2004, CP 71/2002 en CP 133/2005)]

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Ellinika Nafpigeia AE wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 200 van 7.7.2012.

Hogere voorziening ingesteld op 14 mei 2012 door H-Holding AG tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 2 maart 2012 in zaak T-594/11, H-Holding AG/Europese Commissie

(Zaak C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: H-Holding AG (vertegenwoordiger: R. Závodný, advokát)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Zevende kamer) heeft bij beschikking van 28 februari 2013 de hogere voorziening afgewezen en rekwirante verwezen in haar eigen kosten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria (Hongarije) op 5 december 2012 — BDV Hungary Trading Kft., in vrijwillige liquidatie/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Zaak C-563/12)

(2013/C 114/33)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Kúria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BDV Hungary Trading Kft., in vrijwillige liquidatie

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen artikel 15 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (hierna: „oude btw-richtlijn”) (¹), en artikel 146 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „nieuwe btw-richtlijn”) (²), aldus te worden uitgelegd dat het vervoer van exportgoederen naar een plaats buiten het grondgebied van de Gemeenschap binnen een bepaalde termijn dient te geschieden om als vrijgestelde exportlevering te kunnen worden aangemerkt?
- 2) Zijn voor het antwoord op de eerste vraag de volgende factoren relevant: internationale leveringsvoorwaarden, de omstandigheid dat de verkoper, de koper of de vervoerder te goeder of te kwader trouw heeft gehandeld of de nodige zorgvuldigheid heeft betracht dan wel mogelijk schuld heeft, de aangifteperiode of de omstandigheid dat het goederenvervoer weliswaar te laat, maar binnen de verjaringstermijn voor de vaststelling van de belasting plaatsvindt?
- 3) Is het verenigbaar met het beginsel van fiscale neutraliteit, het rechtszekerheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel dat de regeling van een lidstaat extra vereisten naast de in de richtlijnen vastgestelde vereisten bevat en export slechts als vrijgesteld aanmerkt indien is voldaan aan objectieve en cumulatieve vereisten die in deze richtlijnen niet worden genoemd?
- 4) Kunnen artikel 15 van de oude btw-richtlijn en de artikelen 131 en 273 van de nieuwe btw-richtlijn aldus worden uitgelegd dat een lidstaat om ervoor te zorgen dat belastingontwijking, -misbruik en -fraude wordt voorkomen en de belasting juist wordt vastgesteld en geïnd, het recht heeft om export alleen vrij te stellen indien is voldaan aan vereisten als die welke zijn vervat in artikel 11, lid 1, van wet nr. LXXIV van 1992 op de belasting over de toegevoegde waarde en artikel 98, lid 1, van wet nr. CXXVII van 2007 op de belasting over de toegevoegde waarde?
- 5) Is het in overeenstemming met de grondbeginselen van het Unierecht en het bepaalde in de richtlijnen dat de belastingdienst de kwalificatie als vrijgestelde export wijzigt en van

de belastingplichtige verlangt dat hij belasting betaalt omdat niet is voldaan aan vereisten die in de artikelen 15 en 146 van de richtlijnen niet worden genoemd? Zo ja, onder welke omstandigheden is dit mogelijk?

⁽¹⁾ PB L 145, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 31 december 2012 — Dutka József/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Zaak C-614/12)

(2013/C 114/34)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: József Dutka

Verwerende partij: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Prejudiciële vragen

- 1) Wordt, rekening houdend met artikel 6 VEU en artikel 30 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Unierecht ten uitvoer gebracht in de zin van artikel 51, lid 1, van het Handvest wanneer een nationale regeling voor de beëindiging van dienstbetrekkingen, op basis waarvan deze automatisch of door een beslissing eindigen, wordt vastgesteld?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 30 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat kennelijk onredelijk ontslag verboden is, of verboden is in zoverre dat de redenen voor het ontslag duidelijk moeten blijken uit het document waarmee de rechtsbetrekking wordt beëindigd en de werknemer moet kunnen nagaan of deze redenen juist en relevant zijn?
- 3) Indien dat het geval is, is een nationale regeling op basis waarvan een lidstaat een werknemer zonder opgave van reden kan ontslaan, die alleen geldt voor rechtsbetrekkingen waarin de staat via zijn bestuurslichamen als werkgever op-

treedt, in strijd met de in artikel 30 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde verplichting om een ontslag met redenen te omkleden?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szombathelyi Törvényszék (Hongarije) op 3 januari 2013 — Ferenc Tibor Kovács/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Zaak C-5/13)

(2013/C 114/35)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szombathelyi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ferenc Tibor Kovács

Verwerende partij: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Prejudiciële vraag

Moeten het verbod van discriminatie, het beginsel van vrij verkeer van personen en het recht op een eerlijk proces aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale bepaling zoals artikel 25/B van wet nr. I van 1988, waarin is bepaald dat in Hongarije aan het wegverkeer mogen deelnemen voertuigen waarvoor de Hongaarse autoriteiten een administratieve vergunning en een kentekenplaat hebben afgegeven en dat enkel bij een controle kan worden vastgesteld of is voldaan aan de voorwaarden om van dat voorschrift af te wijken?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hanseatische Oberlandesgericht Hamburg (Duitsland) op 10 januari 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH/Technische Universität Hamburg-Harburg

(Zaak C-15/13)

(2013/C 114/36)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Verwerende partij: Technische Universität Hamburg-Harburg

Medegedaagde: Hochschul-Informationssystem GmbH

Prejudiciële vragen

1) Moet onder een „overheidsopdracht” in de zin van artikel 1, lid 2, sub a, van richtlijn 2004/18/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114), ook worden verstaan een overeenkomst op grond waarvan de opdrachtgever op de opdrachtnemer weliswaar geen toezicht uitoefent zoals op een eigen dienst, doch zowel de opdrachtgever als de opdrachtnemer door dezelfde instantie, die zelf een aanbestedende dienst is in de zin van richtlijn 2004/18, worden gecontroleerd, en opdrachtgever en opdrachtnemer in wezen voor diezelfde instantie werkzaamheden verrichten (horizontale in-house-opdracht)?

Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

2) Moet dan het toezicht, uitgeoefend zoals op een eigen dienst, zich uitstrekken tot alle werkzaamheden van de opdrachtnemer of is het voldoende wanneer het zich beperkt tot het gebied van de inkoop?

⁽¹⁾ PB L 134, blz. 114.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 15 januari 2013 — Simon, Evers & Co GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Zaak C-21/13)

(2013/C 114/37)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Simon, Evers & Co GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Prejudiciële vraag

Is verordening (EG) nr. 499/2009 van de Raad van 11 juni 2009 tot uitbreiding van het bij verordening (EG) nr. 1174/2005 ingestelde definitieve antidumpingrecht op handpallettrucks en essentiële onderdelen daarvan van oorsprong uit de Volksrepubliek China tot hetzelfde product ver-

zonden vanuit Thailand, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Thailand ⁽¹⁾ ongeldig omdat de Commissie, met schending van de uit artikel 13 van verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽²⁾ voortvloeiende verplichtingen inzake de vaststelling van een ontwijking van antidumpingmaatregelen, heeft aangenomen dat sprake is van ontwijking alleen op grond dat de omvang van de overeenkomstige uitvoer uit Thailand na de instelling van de maatregelen significant was gestegen, ofschoon de Commissie onder verwijzing naar het verzuim van de Thaise exporteurs om mee te werken zich van verdere concrete vaststellingen heeft onthouden?

⁽¹⁾ PB L 151, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 56, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 8 februari 2013 door Groupement des cartes bancaires (CB) tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 29 november 2012 in zaak T-491/07, CB/Commissie

(Zaak C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Groupement des cartes bancaires (CB) (vertegenwoordigers: F. Pradelles en J. Ruiz Calzado, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, BNP Paribas, BPCE, voorheen Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van 29 november 2012 in zaak T-491/07, CB/Commissie, te vernietigen;
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe beslissing, tenzij het Hof zich voldoende geïnformeerd acht om beschikking C(2007) 5060 def. van de Commissie van 17 oktober 2007 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] (COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires „CB”) nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure, met inbegrip van de kosten die rekwirante in de procedure voor het Hof en het Gerecht heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante drie middelen aan.

In de eerste plaats betoogt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van onjuiste rechtsopvattingen bij de toepassing van het begrip mededingingsbeperkend doel.

Het Gerecht heeft bij de toepassing van artikel 101, lid 1, VWEU blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen inzake de inhoud van de maatregelen van Groupement des cartes bancaires „CB” (hierna: „Groupement”). Meer in het bijzonder heeft het Gerecht de rechtspraak over het begrip gedraging met een mededingingsbeperkend doel met name onjuist uitgelegd, door te oordelen dat de bovengenoemde maatregelen een mededingingsbeperkend doel hadden, hoewel zij als zodanig de mededinging niet in voldoende mate ongunstig beïnvloedden. Bovendien heeft het Gerecht blijk gegeven van nog andere onjuiste rechtsopvattingen door rekening te houden met de „ontstaansgeschiedenis” van de maatregelen. Het heeft de rechtspraak met betrekking tot het begrip besluit van een ondernemersvereniging, als uiting van de wil van de Groupement, immers onjuist uitgelegd, en op basis van een verkeerde opvatting van de aangevoerde bewijselementen geoordeeld dat de Groupement de ter discussie staande maatregelen heeft genomen met het doel de mededinging te beperken.

Het Gerecht heeft bij de toepassing van artikel 101, lid 1, VWEU ook blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen met betrekking tot de doeleinden van de door de Groupement genomen maatregelen. Meer in het bijzonder heeft het Gerecht de rechtspraak onjuist uitgelegd door aan te nemen dat de strijd tegen „free riding”, een door het Gerecht erkend legitiem doel dat aan de maatregelen van de Groupement ten grondslag lag, slechts in aanmerking kon worden genomen in het kader van artikel 101, lid 3, VWEU en niet in het kader van artikel 101, lid 1, VWEU.

Voorts heeft het Gerecht bij de toepassing van artikel 101, lid 1, VWEU blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen met betrekking tot de juiste context van de door de Groupement genomen maatregelen. Meer in het bijzonder heeft het Gerecht de rechtspraak betreffende de in aanmerking te nemen juridische context onjuist uitgelegd, doordat het zijn verplichting om rekening te houden met de bestaande ervaring niet is nagekomen. Het heeft met name het arrest van het Hof van 20 november 2008 (Beef Industry Development en Barry Brothers, C-209/07) onjuist uitgelegd door dat arrest in verband te brengen met de onderhavige zaak, terwijl het om twee totaal verschillende situaties gaat. Bovendien heeft het Gerecht blijk gegeven van diverse onjuiste rechtsopvattingen ten aanzien van de in het onderhavige geding in aanmerking genomen economische context en tweeledige werking van de markt. Ten slotte is het Gerecht voorbijgegaan aan de rechtspraak inzake de aard en de omvang

van het toezicht op complexe economische analyses, doordat het heeft afgezien van het minimale toezicht dat het moest uitvoeren.

In de tweede plaats is rekwirante van mening dat het Gerecht blijk heeft gegeven van onjuiste rechtsopvattingen bij de toepassing van het begrip mededingingsbeperkende gevolgen. Het Gerecht heeft blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen bij het onderzoek naar de gevolgen die de maatregelen van de Groupement hebben gehad. Het is zijn motiveringsplicht immers niet nagekomen, door niet te antwoorden op rekwirantes middelen inzake de mededingingsbeperkende gevolgen van de maatregelen.

In de derde plaats heeft het Gerecht het evenredigheids- en het rechtszekerheidsbeginsel geschonden door het in artikel 2, tweede alinea, van beschikking C(2007) 5060 def. van de Commissie neergelegde bevel niet nietig te verklaren. Het Gerecht heeft het evenredigheidsbeginsel geschonden door het door de Commissie uitgevaardigde bevel te handhaven, hoewel dat niet nodig was om een einde te maken aan de vermeende inbreuk en bovendien niet evenredig was met het nagestreefde doel. Voorts heeft het Gerecht het rechtszekerheidsbeginsel geschonden door het voormelde bevel niet nietig te verklaren, hoewel het in algemene en vage bewoordingen is geformuleerd, zodat het voor de Groupement niet duidelijk is welke maatregelen zij mag nemen om „free riding” te bestrijden en ervoor te zorgen dat het „CB”-stelsel wordt beschermd.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland) op 8 februari 2013 — Markus Weiss/Condor Flugdienst GmbH

(Zaak C-68/13)

(2013/C 114/39)

Proceestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Rüsselsheim

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Markus Weiss

Verwerende partij: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 5, lid 3, van de verordening⁽¹⁾ direct de geboekte vlucht betreffen?

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord: hoeveel vorige vluchten met het voor de geplande vlucht ingezette vliegtuig zijn relevant wanneer sprake kan zijn van buitengewone omstandigheden? Bestaat er een tijdslimiet waarbinnen buitengewone omstandigheden tijdens vorige vluchten in aanmerking kunnen worden genomen? Zo ja, hoe moet die worden berekend?
- 3) Indien ook buitengewone omstandigheden tijdens vorige vluchten voor een latere vlucht relevant zijn: moeten de door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, volgens artikel 5, lid 3, van de verordening te treffen redelijke maatregelen alleen ertoe strekken buitengewone omstandigheden te voorkomen dan wel ook beogen een langere vertraging te vermijden?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Arbeidshof te Brussel (België) op 15 februari 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers tegen Selver Saciri e.a.

(Zaak C-79/13)

(2013/C 114/40)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Arbeidshof te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Verweerders: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (vertegenwoordigd door Selver Saciri en Danijela Dordevic), Sanela Saciri (vertegenwoordigd door Selver Saciri en Danijela Dordevic), Denis Saciri (vertegenwoordigd door Selver Saciri en Danijela Dordevic), Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Prejudiciële vragen

- 1) Wanneer een lidstaat ervoor kiest om, in toepassing van artikel 13, lid 5, van richtlijn 2003/9 ⁽¹⁾ van 27 januari 2003 tot vaststelling van de minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten, de materiële steun te verzekeren in de vorm van een uitkering, heeft de lidstaat dan nog enige verantwoordelijkheid om erover te waken dat de kandidaat asielzoeker, op de één of de andere wijze, kan genieten van de minimumbeschermingsmaatregelen van de richtlijn, zoals deze opgenomen zijn onder de artikelen 13, leden 1 en 2, en 14, leden 1, 3, 5 en 8, van de richtlijn?

- 2) Dient de uitkering, voorzien door artikel 13, lid 5, van de richtlijn, toegekend te worden vanaf de datum van de asielaanvraag en de vraag tot opvang, dan wel vanaf het verstrijken van de termijn voorzien in artikel 5, lid 1, van de richtlijn, dan wel nog van op een andere datum. Dient de uitkering van die aard te zijn dat zij de asielaanvrager toelaat om, bij afwezigheid van materiële opvang die aangeboden wordt door de lidstaat of door een door de lidstaat aangewezen instelling, op ieder ogenblik zelf in zijn huisvesting te voorzien, desgevallend via hotelopvang, in afwachting dat hem een vaste huisvesting wordt aangeboden of dat hijzelf een meer definitieve huisvesting kan verwerven?

- 3) Is het verenigbaar met de richtlijn dat een lidstaat de materiële opvang slechts toekent in zoverre de bestaande, door de staat ingerichte opvangstructuren, deze huisvesting kunnen verzekeren, en de asielzoeker, die daar in geen plaats vindt, doorverwijst naar de hulpverlening, zoals die beschikbaar is voor alle inwoners van de staat, dit zonder dat de noodzakelijke wettelijke regels en structuren zijn voorzien opdat de niet door de staat zelf ingerichte instellingen effectief in staat zijn binnen een korte termijn aan de asielaanvragers een menswaardige opvang te verlenen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/9/EG van de Raad (PB L 31, blz. 18).

Beroep ingesteld op 15 februari 2013 — Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-81/13)

(2013/C 114/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: C. Murrell, gemachtigde, A. Dashwood, QC)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies:

Verzoekende partij verzoekt het Hof:

- besluit 2012/776/EU van de Raad betreffende het standpunt met betrekking tot vaststelling van de bepalingen voor de coördinatie van socialezekerheidsstelsels dat namens de Europese Unie zal worden ingenomen in de Associatieraad die is opgericht bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije ⁽¹⁾, nietig te verklaren;

— de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Met zijn krachtens artikel 263 VWEU ingesteld beroep verzoekt het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland om nietigverklaring krachtens artikel 264 VWEU van besluit 2012/776/EU van de Raad van 6 december 2012 betreffende het standpunt met betrekking tot vaststelling van de bepalingen voor de coördinatie van socialezekerheidsstelsels dat namens de Unie zal worden ingenomen in de Associatieraad die is opgericht bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije.
- 2) Het Verenigd Koninkrijk verzoekt het Hof:
 - i) het besluit nietig te verklaren;
 - ii) de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.
- 3) In het besluit wordt artikel 48 VWEU als materiële rechtsgrondslag vermeld.
- 4) Bij het ontwerpbesluit van de Associatieraad in de bijlage bij het besluit van de Raad zou besluit nr. 3/80 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen van de lidstaten der Europese Gemeenschappen op Turkse werknemers en hun gezinsleden worden ingetrokken en vervangen.
- 5) Het Verenigd Koninkrijk betoogt dat artikel 48 VWEU niet de materiële rechtsgrondslag kan vormen voor een maatregel die dergelijke gevolgen beoogt. Die bepaling strekt er immers toe het vrije verkeer van onderdanen van lidstaten binnen de interne markt te bevorderen. De juiste rechtsgrondslag is artikel 79, lid 2, sub b, VWEU, dat de bevoegdheid verleent maatregelen vast te stellen op het gebied van „de omschrijving van de rechten van onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven, alsook de voorwaarden ter regeling van het vrije verkeer en het vrije verblijf in andere lidstaten”. Het besluit van de Raad is een maatregel in die zin.
- 6) Artikel 79, lid 2, sub b, VWEU maakt deel uit van deel III, titel V, VWEU. Krachtens Protocol nr. 21 bij de Verdragen zijn de overeenkomstig titel V vastgestelde maatregelen niet van toepassing op het Verenigd Koninkrijk (of Ierland) tenzij het te kennen geeft dat het „eraan wenst deel te nemen”. Door ten onrechte artikel 48 VWEU in plaats van artikel 79, lid 2, sub b, VWEU te kiezen als materiële rechtsgrondslag voor het besluit, heeft de Raad het recht van het Verenigd Koninkrijk om niet deel te nemen aan de vaststelling van het besluit en er niet door gebonden te zijn, niet geëerbiedigd.

7) Derhalve wordt om nietigverklaring van besluit 2012/776/EU van de Raad verzocht op grond dat het op een onjuiste rechtsgrondslag is gebaseerd, waardoor de rechten van het Verenigd Koninkrijk krachtens Protocol nr. 21 zijn geschonden.

8) Tot staving van zijn betoog verwijst het Verenigd Koninkrijk naar de tekst van artikel 48 en artikel 79, lid 2, sub b, VWEU, zoals uitgelegd in de context van het Verdrag en in de rechtspraak. Voorts stelt het dat besluit 2012/776/EU van de Raad bijna identiek is aan negen besluiten van de Raad die krachtens andere Associatieverdragen zijn vastgesteld op basis van artikel 79, lid 2, sub b.

(¹) PB L 340, blz. 19.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbetsdomstol (Zweden) op 19 februari 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet/Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S en Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Zaak C-83/13)

(2013/C 114/42)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Arbetsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Verwerende partijen: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S en Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Prejudiciële vraag

Is het voorschrift in de EER-Overeenkomst inzake het vrij verichten van diensten, te weten zeevervoerdiensten, — waarvoor een overeenkomstig voorschrift bestaat in het EG-Verdrag — van toepassing op een in een EVA-staat gevestigde vennootschap met betrekking tot haar vervoerdiensten naar een EG-lidstaat of een EVA-staat waarvoor een schip wordt gebruikt dat in een derde land buiten de EG/EER is geregistreerd en onder de vlag van dat land vaart?

Hogere voorziening ingesteld op 22 februari 2013 door 1. garantovaná a.s. tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 12 december 2012 in zaak T-392/09, 1. garantovaná a.s./Europese Commissie

(Zaak C-90/13 P)

(2013/C 114/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: 1. garantovaná a.s. (vertegenwoordigers: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, Rechtsanwalt, P. Lasok QC, J. Holmes, Barrister)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van 12 december 2012 in zaak T-392/09 te vernietigen, voor zover het betrekking heeft op het tweede middel dat rekwirante voor het Gerecht had aangevoerd;
- dat middel gegrond te verklaren;
- de geldboete te verminderen tot 2,1 miljoen EUR, te weten 10 % van rekwirantes omzet in 2008, zoals vermeld in punt 84 van het bestreden arrest, en
- de Commissie te verwijzen in rekwirantes kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante betoogt dat het Gerecht haar tweede middel ten onrechte heeft afgewezen.

Artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ bepaalt dat „de geldboete niet groter [is] dan 10 % van de totale omzet die [de betrokken onderneming] in het voorafgaande boekjaar [heeft] behaald”. Het „voorafgaande boekjaar” is het laatste volledige boekjaar dat onmiddellijk voorafgaat aan de datum waarop de beschikking is vastgesteld waarin de Commissie heeft geconcludeerd dat de mededingingsregels zijn geschonden en een boete heeft opgelegd.

In het onderhavige geval is de „omzet die in het voorafgaande boekjaar is behaald” de omzet van 2008 en niet de omzet die de Commissie in aanmerking heeft genomen. Door de omzet van 2007 in aanmerking te nemen, is aan Garantovaná een veel

hogere geldboete opgelegd, die net geen 100 % bedraagt van haar omzet in het boekjaar dat voorafging aan de datum waarop de beschikking van de Commissie is vastgesteld (22 juli 2009).

Rekwirante betoogt dat de Commissie in strijd met de ondubbelzinnige tekst en doelstelling van artikel 23, lid 2 en dus onrechtmatig heeft gehandeld, door de omzet van 2007 in aanmerking te nemen. Zoals Garantovaná in haar tweede middel voor het Gerecht heeft aangevoerd, dient de geldboete daarom te worden verminderd, hetzij overeenkomstig artikel 23, lid 2, hetzij in het kader van de uitoefening van de volledige rechtmacht waarover het Hof op grond van artikel 261 VWEU en artikel 31 van verordening nr. 1/2003 beschikt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 25 februari 2013 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 13 december 2012 in zaak T-103/08, Versalis SpA, voorheen Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Europese Commissie

(Zaak C-93/13 P)

(2013/C 114/44)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci, G. Conte, R. Striani, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Versalis SpA, voorheen Polimeri Europa SpA, Eni SpA

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen voor zover daarbij het bedrag van de boete die bij de beschikking aan ENI en Versalis was opgelegd, tot 106 200 000 EUR is verlaagd;
- het beroep in eerste aanleg volledig verwerpen;
- verzoeksters in eerste aanleg verwijzen in de kosten van de twee instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

- i) Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de Commissie de rechten van verdediging van ENI heeft geschonden door een verhoging wegens recidive toe te passen op de boete die aan ENI en Versalis hoofdelijk is opgelegd voor twee inbreuken die in het verleden zijn gepleegd door twee vennootschappen die voor 100 % of bijna 100 % door ENI werden gecontroleerd, hoewel de twee beschikkingen waarbij die inbreuken zijn vastgesteld, niet waren gericht tot ENI (die om die reden geen mededeling van punten van bezwaar voor die inbreuken heeft ontvangen). In het bijzonder is het Gerecht voorbijgegaan aan het feit dat, wat de beschuldiging van recidive betreft, de rechten van verdediging zijn gewaarborgd indien de Commissie, op het moment dat zij te kennen geeft dat zij voornemens is een beschuldiging van recidive te uiten, de partijen de gelegenheid biedt om aan te tonen dat de desbetreffende voorwaarden niet zijn vervuld. Voorts heeft het Gerecht niet in aanmerking genomen dat de Commissie, wanneer zij de beschuldiging van recidive uit voor een latere schending van de regels betreffende de mededinging, niet retroactief de eerste inbreuk bestraft, maar slechts conclusies trekt uit het feit dat dezelfde onderneming (economische eenheid) een nieuwe inbreuk heeft gepleegd.
- ii) Het Gerecht heeft zijn bevoegdheden overschreden en het lijdelijkheidsbeginsel geschonden alsmede artikel 21 van het Statuut van het Hof en de artikelen 44, lid 1, en 48, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht door een rechtsvraag (betreffende een gestelde schending van het beginsel van gelijke behandeling bij de berekening van de boete) te onderzoeken die verzoeksters niet in hun inleidend verzoekschrift hadden opgeworpen.
- iii) Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging en de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling wat de „vermenigvuldigingsfactor” voor afschrikking betreft, en heeft een motiveringsfout begaan. Het Gerecht heeft met name geen rekening gehouden met de beoordelingsmarge waarover de Commissie beschikt om de boeten vast te stellen tegen de achtergrond van de relevante omstandigheden door haar te verplichten een zuiver mathematische berekening te verrichten om de vermenigvuldigingsfactor vast te stellen die op ENI en Versalis moet worden toegepast. Daarenboven heeft het Gerecht de Commissie ten onrechte verzocht een rechtstreekse evenredigheid te waarborgen tussen de percentages voor de verhoging van de boete voor afschrikking en de facturen van de ondernemingen, en niet tussen de vermenigvuldigingsfactoren of tussen de boeten die voortvloeien uit de toepassing van de vermenigvuldigingsfactoren (de vermenigvuldigde boeten) en de globale omzet van de ondernemingen.

Beroep ingesteld op 27 februari 2013 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-100/13)

(2013/C 114/45)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Wilms en G. Zavvos, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

- vaststellen dat verweerster de krachtens uit richtlijn 89/106/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake voor de bouw bestemde producten⁽¹⁾, in het bijzonder artikel 4, lid 2, en artikel 6, lid 1, daarvan, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen doordat de Duitse autoriteiten de bouwreglementen gebruiken om bijkomende vergunningen te vragen voor de daadwerkelijke markttoegang en voor het gebruik van bouwproducten, in plaats van de noodzakelijke evaluatiemethoden en -criteria in het kader van de geharmoniseerde Europese normen toe te passen.
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verweerster heeft de artikelen 4 en 6 van richtlijn 89/106/EEG geschonden. Het gebruik van bouwreglementen leidt ertoe dat bijkomende voorafgaande vergunningen voor de daadwerkelijke markttoegang en voor het gebruik van deze producten worden verlangd. In vele gevallen gaat het daarbij niet om vereisten met betrekking tot nieuwe kenmerken. Veeleer wordt vastgehouden aan reeds vóór de harmonisering vastgestelde vereisten die onder de toepassing van binnen het geharmoniseerde kader vereiste evaluatiemethoden en -criteria hadden kunnen en moeten vallen.

⁽¹⁾ PB L 40, blz. 12.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Bilbaína de Alquitranes e.a./ECHA

(Zaak T-93/10) ⁽¹⁾

(„REACH — Identificatie van hogetemperatuurkoolteerpek als zeer zorgwekkende stof — Beroep tot nietigverklaring — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Rechtstreekse geraaktheid — Ontvankelijkheid — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)

(2013/C 114/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Spanje), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Nederland), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tsjechië), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spanje), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Denemarken), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Verenigd Koninkrijk), Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Duitsland), Rütgers Belgium NV (Zelzate, België) en Rütgers Poland sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Polen), (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Van Maldegem en R. Cana, advocaten, en P. Sellar, solicitor, vervolgens K. Van Maldegem en R. Cana)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) (vertegenwoordigers: M. Heikkilä en W. Broere, gemachtigden, bijgestaan door J. Stuyck, advocaat)

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van het op 13 januari 2010 bekendgemaakte besluit van ECHA om pek, koolteer, hoge temperatuur (EG nr. 266-028-2; hierna: „hogetemperatuurkoolteerpek”) te identificeren als een stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1, met rectificatie in PB 2007, L 136, blz. 3), overeenkomstig artikel 59 van deze verordening

Dictum

1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) *Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV en Rütgers Poland sp. z o.o. worden verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 113 van 1.5.2010.

Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Rütgers Germany e.a./ECHA

(Zaak T-94/10) ⁽¹⁾

(„REACH — Identificatie van antraceenolie als zeer zorgwekkende stof — Beroep tot nietigverklaring — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Rechtstreekse geraaktheid — Ontvankelijkheid — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)

(2013/C 114/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Duitsland), Rütgers Belgium NV (Zelzate, België), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tsjechië), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spanje) en Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Spanje) (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Van Maldegem en R. Cana, advocaten, en P. Sellar, solicitor, vervolgens K. Van Maldegem en R. Cana)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) (vertegenwoordigers: M. Heikkilä en W. Broere, gemachtigden, bijgestaan door J. Stuyck, advocaat)

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van het op 13 januari 2010 bekendgemaakte besluit van ECHA om antraceenolie (EG nr. 292-602-7) te identificeren als een stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en

verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1, met rectificatie in PB 2007, L 136, blz. 3), overeenkomstig artikel 59 van deze verordening

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA en Bilbaína de Alquitranses, SA worden verwezen in de kosten.

(¹) PB C 113 van 1.5.2010.

Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Cindu Chemicals e.a./ECHA

(Zaak T-95/10) (¹)

(„REACH — Identificatie van antraceenolie, antraceenarm, als zeer zorgwekkende stof — Beroep tot nietigverklaring — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Rechtstreekse geraaktheid — Ontvankelijkheid — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)

(2013/C 114/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Nederland), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tsjechië), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Denemarken) en Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Van Maldegem, R. Cana, advocaten, en P. Sellar, solicitor, vervolgens K. Van Maldegem en R. Cana)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) (vertegenwoordigers: M. Heikkilä en W. Broere, gemachtigden, bijgestaan door J. Stuyck, advocaat)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. Oliver en G. Wilms, vervolgens P. Oliver en E. Manhaeve, gemachtigden, bijgestaan door K. Sawyer, barrister, vervolgens P. Oliver en E. Manhaeve)

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van het op 13 januari 2010 bekendgemaakte besluit van ECHA om antraceenolie, antraceenarm (EG nr. 292-604-8) te identificeren als een stof die

voldoet aan de criteria van artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1, met rectificatie in PB 2007, L 136, blz. 3), overeenkomstig artikel 59 van deze verordening

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S en Koppers UK Ltd zullen hun eigen kosten alsmede die van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) dragen.
- 3) De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 113 van 1.5.2010.

Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Rütgers Germany e.a./ECHA

(Zaak T-96/10) (¹)

(„REACH — Identificatie van antraceenolie, antraceenpasta, als zeer zorgwekkende stof — Beroep tot nietigverklaring — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Rechtstreekse geraaktheid — Ontvankelijkheid — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)

(2013/C 114/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Duitsland), Rütgers Belgium NV (Zelzate, België), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tsjechië), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Denemarken) en Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Van Maldegem, R. Cana, advocaten, en P. Sellar, solicitor, vervolgens K. Van Maldegem en R. Cana)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) (vertegenwoordigers: M. Heikkilä en W. Broere, gemachtigden, bijgestaan door J. Stuyck, advocaat)

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van het op 13 januari 2010 bekendgemaakte besluit van ECHA om antracenenolie, antracenenpasta (EG nr. 292-603-2) te identificeren als een stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1, met rectificatie in PB 2007, L 136, blz. 3), overeenkomstig artikel 59 van deze verordening

Dictum

1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) *Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S en Koppers UK Ltd worden verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 113 van 1.5.2010.

Arrest van het Gerecht van 8 maart 2013 — Mayer Naman/BHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Zaak T-498/10) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapsbeeldmerk David Mayer — Ouder nationaal woordmerk DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, en artikel 53, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 207/2009 — Verzoek om bewijs van normaal gebruik voor het eerst voor kamer van beroep — Tardiviteit — Artikel 57, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009”)

(2013/C 114/50)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: David Mayer Naman (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Sutti, S. Cazzaniga en V. Fedele, vervolgens V. Fedele en M. Spolidoro, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: P. Bullock, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Daniel e Mayer Srl (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: M. Andreolini en A. Parini, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 26 juli 2010 (zaak R 413/2009-1) inzake een nietigheidsprocedure tussen Daniel e Mayer Srl en David Mayer Naman

Dictum

1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) *David Mayer Naman wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 346 van 18.12.2010.

Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Acino/Commissie

(Zaak T-539/10) (¹)

(„Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Schorsing van in handel brengen en uit handel nemen van bepaalde partijen geneesmiddelen die werkzaam bestanddeel clopidogrel bevatten — Wijziging van vergunning voor in handel brengen — Verbod op in handel brengen van geneesmiddelen — Verordening (EG) nr. 726/2004 en richtlijn 2001/83/EG — Evenredigheid — Motiveringsplicht”)

(2013/C 114/51)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Acino AG, voorheen Acino Pharma GmbH (Miesbach, Duitsland) (vertegenwoordigers: R. Buchner en E. Burk, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Sipos, G. Wilms, B.-R. Killmann en M. Šimerdová, vervolgens B.-R. Killmann en M. Šimerdová, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van de besluiten van de Commissie van 29 maart en 16 september 2010 tot schorsing van het in de handel brengen van geneesmiddelen voor menselijk gebruik die het op een bepaalde plaats geproduceerde werkzame bestanddeel clopidogrel bevatten, tot het uit de handel nemen van bepaalde partijen van deze geneesmiddelen, tot wijziging van de vergunningen voor het in de handel brengen en tot verbod op het in de handel brengen van die geneesmiddelen

Dictum

1) Er hoeft niet meer te worden beslist op het beroep voor zover het is gericht tegen besluiten C(2010) 2204 en C(2010) 2208 van de Commissie van 29 maart 2010, en besluiten C(2010) 6429 en C(2010) 6436 van de Commissie van 16 september 2010.

2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.

3) Acino AG wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 30 van 29.1.2011.

**Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Schönberger/
Parlement**

(Zaak T-186/11) (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring — Petitieright — Bij Europees Parlement ingediend verzoekschrift — Ontvankelijk verklaard verzoekschrift — Besluit houdende sluiting van petitieprocedure — Niet voor beroep vatbare handeling — Niet-ontvankelijkheid”)

(2013/C 114/52)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: O. Mader, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: E. Waldherr en U. Rösslein, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de commissie verzoekschriften van het Europees Parlement van 25 januari 2011 waarbij het onderzoek van het door verzoeker op 2 oktober 2012 ingediende verzoekschrift (nr. 1188/2010) is beëindigd.

Dictum

1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.

2) Schönberger draagt zijn eigen kosten en die van het Europees Parlement.

(¹) PB C 145 van 14.5.2011.

**Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — FairWild
Foundation/BHIM — Wild (FAIRWILD)**

(Zaak T-247/11) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van Europese Gemeenschap — Woordmerk FAIRWILD — Ouder gemeenschapswoordmerk WILD — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”)

(2013/C 114/53)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: FairWild Foundation (Weinfelden, Zwitserland) (vertegenwoordigers: P. Neuwald en S. Müller, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: K. Klüpfel, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Franke, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 3 maart 2011 (zaak R 1014/2010-1) inzake een oppositieprocedure tussen Rudolf Wild GmbH & Co. KG en FairWild Foundation

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) FairWild Foundation wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 238 van 13.8.2011.

Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Polen/ Commissie

(Zaak T-370/11) ⁽¹⁾

(„Milieu — Richtlijn 2003/87/EG — Regeling voor handel in broeikasgasemissierechten — Overgangsregeling voor geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten vanaf 2013 — Benchmarks om toewijzing van emissierechten te berekenen — Gelijke behandeling — Evenredigheid”)

(2013/C 114/54)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. Szpunar, B. Majczyna, C. Herma en M. Nowacki, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. White, K. Herrmann en K. Mifsud-Bonnici, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit 2011/278/EU van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 130, blz. 1)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Republiek Polen wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 290 van 1.10.2011.

Arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 — Di Tullio/ Commissie

(Zaak T-39/12 P) ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Tijdelijke functionarissen — Verlof wegens militaire dienst — Artikel 18, eerste alinea, RAP — Gevolgen van arrest in de tijd”)

(2013/C 114/55)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Roberto Di Tullio (Rovigo, Italië) (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Woog en T. Bontinck, vervolgens T. Bontinck, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en V. Joris, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Derde kamer) van 29 november 2011, Di Tullio/Commissie (F-119/10, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van dat arrest

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Di Tullio draagt zijn eigen kosten alsook die welke de Europese Commissie in het kader van deze procedure heeft gemaakt.

⁽¹⁾ PB C 109 van 14.4.2012.

Beschikking van het Gerecht van 26 februari 2013 — Castiglioni/Commissie

(Zaak T-591/10) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Aanbestedingsprocedure — Bouw, herstructurering en onderhoud van gebouwen en infrastructuren op terrein van Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra — Selectiecriteria — Afwijzing van offerte van inschrijver en besluit tot gunning van opdracht aan andere inschrijver — Nieuwe middelen — Beroep deels rechtens kennelijk ongegrond en deels kennelijk niet-ontvankelijk”)

(2013/C 114/56)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Italië) (vertegenwoordiger: G. Turri, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Delaude en N. Bambara, vervolgens S. Delaude en F. Moro, gemachtigden, bijgestaan door D. Gullo, advocaat)

Voorwerp

Eenzijds verzoek om nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 29 oktober 2010 tot afwijzing van verzoeksters offerte in het kader van aanbestedingsprocedure ISM/2010/C05/004/0C betreffende de sluiting van een meervoudige raamovereenkomst voor de uitvoering van bouw-, verbouwings- en onderhoudswerken aan gebouwen en infrastructuren op het terrein van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra, van het besluit tot gunning van de opdracht aan een andere inschrijver en van de aankondiging van de opdracht en anderszijds schadevordering

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Castiglioni Srl wordt verwezen in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de procedure in kort geding.*

(¹) PB C 55 van 19.2.2011.

Beroep ingesteld op 29 januari 2013 — Club Hotel Loutraki e.a./Commissie

(Zaak T-57/13)

(2013/C 114/57)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Griekenland); Vivere Entertainment AE (Athene, Griekenland); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Griekenland); Elliniko Casino Kerkiras (Athene); Casino Rodos (Rhodos, Griekenland), en Porto Carras AE (Alimos, Griekenland) (vertegenwoordiger: S. Pappas, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- besluit COMP F3/MC/erg*2012/127.386 van de Commissie van 29 november 2012 houdende afwijzing van verzoeksters' bezwaar van 4 april 2012 inzake de staatssteun die de Griekse Staat aan OPAP zou hebben toegekend, nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vier middelen aan.

Eerste middel: schending van het in artikel 108, lid 2, VWEU neergelegde recht van verzoeksters om te worden gehoord, doordat de Commissie geen formele onderzoeksprocedure heeft ingeleid overeenkomstig de artikelen 4, lid 4, 6 en 20 van verordening (EG) nr. 659/1999, hetgeen misbruik van bevoegdheid oplevert

- De Commissie heeft artikel 108, lid 2, VWEU en de artikelen 4 en volgende van de verordening geschonden, aangezien zij in wezen een formele onderzoeksprocedure heeft toegepast zonder de formele vereisten ervan in acht te nemen en aldus verzoeksters-klaagsters en andere belanghebbende partijen het recht heeft ontnomen om te worden gehoord.
- Subsidiair hebben verzoeksters aangevoerd dat hun recht om deel te nemen aan de zaak tijdens de voorafgaande onderzoeksprocedure is geschonden.

Tweede middel: schending van de motiveringsplicht en verzoeksters' recht op behoorlijk bestuur krachtens respectievelijk artikel 296 VWEU en artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

- Door alle beslissende economische gegevens en cijfers weg te laten, geeft het bestreden besluit de door de Commissie gevolgde redenering niet op een dusdanig duidelijke en ondubbelzinnige wijze weer dat verzoeksters kennis kunnen nemen van de redenen die hebben geleid tot de slotsom dat de betrokken maatregelen geen staatssteun vormen. Deze tekortkomingen kunnen niet worden gerechtvaardigd op grond van de verplichting om de vertrouwelijkheid van bedrijfsgegevens te handhaven.
- Verzoeksters betwisten ook het vertrouwelijke karakter van de beslissende economische omvang.

Derde middel: schending van verzoeksters' recht op effectieve rechterlijke bescherming als bedoeld in artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

- Verzoeksters' recht op effectieve rechterlijke bescherming is geschonden om dezelfde redenen als die welke in het tweede middel zijn uiteengezet. Verzoeksters ondervinden moeilijkheden bij het rechtstreeks betwisten van de wezenlijke inhoud van het bestreden besluit, aangezien zij op geen enkele wijze kennis kunnen nemen van de eraan ten grondslag liggende redenering, die uitsluitend op niet-meegedeelde economische gegevens is gebaseerd.

Vierde middel: kennelijk onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de VLT Agreement en de bijlage erbij en bij de gevolgtrekking dat OPAP daarbij geen economisch voordeel wordt toegekend

— De toekenning van economische voordelen, een formele voorwaarde voor het bestaan van staatssteun, moet worden beoordeeld met betrekking tot een afzonderlijke markt en niet na een beoordeling in samenhang met andere soortgelijke maatregelen die ten behoeve van dezelfde ontvanger, doch in een andere markt, zijn vastgesteld, ongeacht of die markten vergelijkbaar zijn. Anders zou de bescherming van de mededinging zeer onvolledig zijn.

— In elk geval mag een dergelijke gezamenlijke beoordeling niet worden verricht bij maatregelen die gedurende verschillende tijdvakken moeten worden toegepast.

Beroep ingesteld op 29 januari 2013 — Club Hotel Loutraki e.a./Commissie

(Zaak T-58/13)

(2013/C 114/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Griekenland); Vivere Entertainment AE (Athene, Griekenland); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Griekenland); Elliniko Casino Kerkiras (Athene); Casino Rodos (Rhodos, Griekenland); Porto Carras AE (Alimos, Griekenland), en Kazino Aigaiou AE (Syros, Griekenland) (vertegenwoordigers: S. Pappas, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

— besluit C(2012) 6777 def. van de Commissie in staatssteunzaak SA 33988 (2011/N) van 3 oktober 2012 nietig te verklaren;

— de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vier middelen aan.

Eerste middel: schending van het in artikel 108, lid 2, VWEU neergelegde recht van verzoeksters om te worden gehoord,

doordat de Commissie geen formele onderzoeksprocedure heeft ingeleid overeenkomstig de artikelen 4, lid 4, 6 en 20 van verordening (EG) nr. 659/1999, hetgeen misbruik van bevoegdheid oplevert

— De Commissie heeft artikel 108, lid 2, VWEU en de artikelen 4 en volgende van de verordening geschonden, aangezien zij in wezen een formele onderzoeksprocedure heeft toegepast zonder de formele vereisten ervan in acht te nemen en aldus verzoeksters-klaagsters en andere belanghebbende partijen het recht heeft ontnomen om te worden gehoord.

Tweede middel: schending van de motiveringsplicht en verzoeksters' recht op behoorlijk bestuur krachtens respectievelijk artikel 296 VWEU en artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

— Door alle beslissende economische gegevens en cijfers weg te laten, geeft het bestreden besluit de door de Commissie gevolgde redenering niet op een dusdanig duidelijke en ondubbelzinnige wijze weer dat verzoeksters kennis kunnen nemen van de redenen die hebben geleid tot de slotsom dat de betrokken maatregelen geen staatssteun vormen. Deze tekortkomingen kunnen niet worden gerechvaardigd op grond van de verplichting om de vertrouwelijkheid van bedrijfsgegevens te handhaven.

— Verzoeksters betwisten ook het vertrouwelijke karakter van de beslissende economische omvang.

Derde middel: schending van verzoeksters' recht op effectieve rechterlijke bescherming als bedoeld in artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

— Verzoeksters' recht op effectieve rechterlijke bescherming is geschonden om dezelfde redenen als die welke in het tweede middel zijn uiteengezet. Verzoeksters ondervinden moeilijkheden bij het rechtstreeks betwisten van de wezenlijke inhoud van het bestreden besluit, aangezien zij op geen enkele wijze kennis kunnen nemen van de eraan ten grondslag liggende redenering, die uitsluitend op niet-meegedeelde economische gegevens is gebaseerd.

Vierde middel: kennelijk onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de VLT Agreement en de bijlage erbij en bij de gevolgtrekking dat OPAP daarbij geen economisch voordeel wordt toegekend

— De toekenning van economische voordelen, een formele voorwaarde voor het bestaan van staatssteun, moet worden beoordeeld met betrekking tot een afzonderlijke markt en niet na een beoordeling in samenhang met andere soortgelijke maatregelen die ten behoeve van dezelfde ontvanger, doch in een andere markt, zijn vastgesteld, ongeacht of die markten vergelijkbaar zijn. Anders zou de bescherming van de mededinging zeer onvolledig zijn.

— In elk geval mag een dergelijke gezamenlijke beoordeling niet worden verricht bij maatregelen die gedurende verschillende tijdvakken moeten worden toegepast.

Hogere voorziening ingesteld op 30 januari 2013 door BT tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 3 december 2012 in zaak F-45/12, BT/Commissie

(Zaak T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirerende partij: BT (Bukarest, Roemenië) (vertegenwoordiger: N. Visan, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de EU van 3 december 2012 in zaak F-45/12 te vernietigen;
- de zaak opnieuw af te doen en de vorderingen van verzoekster/rekwirerende partij toe te wijzen;
- verwerende partij te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert rekwirerende partij zeven middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van een van de beginselen van de bestuurlijke procedure, namelijk het beginsel van de leidende rol van de rechter, doordat het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft geoordeeld dat het verzoekschrift geen middelen bevatte, zonder daarbij zelf na te gaan of het in eerste aanleg bestreden besluit rechtmatig was en daarbij ook andere dan de door rekwirerende partij genoemde redenen te onderzoeken.
- 2) Tweede middel: schending van de artikelen 6, enige alinea, en 47, eerste en tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Schending van het beginsel van „toegang tot de rechter” en van het beginsel van onpartijdigheid van het gerecht, doordat het Gerecht voor ambtenarenzaken het beroep van rekwirerende partij kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard zonder deze laatste de

mogelijkheid te geven haar verzoekschrift te regulariseren/aan te vullen, een recht dat wordt toegekend en erkend door de wetgeving van elk Europees land en ook door de Europese rechterlijke instanties (bijvoorbeeld het Europees Hof voor de rechten van de mens).

- 3) Derde middel: schending van het recht van „toegang tot de rechter” doordat het Gerecht voor ambtenarenzaken de indiening van een repliek in antwoord op verweersters verzoekschrift heeft geweigerd niettegenstaande het feit dat verzoekster/rekwirerende partij uitdrukkelijk had verzocht om een tweede uitwisseling van memories. Door haar dit recht (om een repliek in te dienen) niet toe te kennen heeft het Gerecht voor ambtenarenzaken rekwirerende partij de mogelijkheid ontnomen om de door het Gerecht voor ambtenarenzaken gestelde onregelmatigheid op te heffen op een tijdstip waarop het voor rekwirerende partij niet meer mogelijk was een nieuw beroep in te stellen dat aan de wettelijke vereisten zou voldoen, omdat de termijn voor het instellen van een beroep was verstreken (artikel 78 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voor ambtenarenzaken).
- 4) Vierde middel: schending van het beginsel dat verwijst naar het recht om de zaak door een rechter te laten onderzoeken en van het beginsel van de openbaarheid van de procedure, doordat er in het onderhavige geval geen sprake is geweest van een openbare procedure voor de rechter; dit beginsel is vervat in het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voor ambtenarenzaken en in artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.
- 5) Vijfde middel: schending van het beginsel van een eerlijke procedure doordat het Gerecht voor ambtenarenzaken rekwirerende partij niet heeft gehoord over de grond van niet-ontvankelijkheid van haar beroep (artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens).
- 6) Zesde middel: schending van artikel 21, eerste alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie en van artikel 44, lid 1, sub c, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg doordat het Gerecht voor ambtenarenzaken in feite een „regel van kristallisering van de procedure in rechte” heeft toegepast door te oordelen dat het verzoekschrift geen middelen bevatte.
- 7) Zevende middel: schending van artikel 89, lid 6, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voor ambtenarenzaken, volgens hetwelk „[w]anneer het geding zonder voorwerp is geraakt, [...] het Gerecht vrijelijk over de kosten [beslist]”, doordat het Gerecht voor ambtenarenzaken rekwirerende partij in de kosten heeft verwezen ofschoon het geen uitspraak heeft gedaan over de grond van de zaak en dit op een tijdstip waarop rekwirerende partij behoeftig was ten gevolge van het beëindigen van haar arbeidsovereenkomst met Europese Commissie.

Beroep ingesteld op 11 februari 2013 — InterMune UK e.a./EMA

(Zaak T-73/13)

(2013/C 114/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: InterMune UK Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk); InterMune, Inc. (Brisbane, Verenigde Staten); en InterMune International AG (Muttens, Zwitserland) (vertegenwoordigers: I. Dodds-Smith en A. Williams, Solicitors, T. de la Mare, Barrister, en F. Campbell, advocaat)

Verwerende partij: Europees Geneesmiddelenbureau

Conclusies

- nietigverklaring van het door verweerder aan verzoeksters op 15 januari 2010 meegedeelde besluit om bepaalde informatie krachtens verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ vrij te geven, voor zover dat besluit de vrijgave van informatie betreft die verzoeksters eerder aan verweerder hadden meegedeeld, die nog niet in het openbaar domein is;
- verwijzing van verweerder in alle kosten van verzoeksters en in alle andere kosten van verzoeksters in deze zaak.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters baseren hun beroep op drie middelen.

- 1) Eerste middel: verweerder maakte geen juiste afweging als vereist bij artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001; hij had moeten afwegen of een openbaar belang openbaarmaking van de litigieuze informatie in feite gebiedt, dat meer gewicht in de schaal legt dan de noodzakelijke bescherming van verzoeksters' commerciële belangen tegen de wezenlijke schade als gevolg van dergelijke openbaarmaking.
- 2) Tweede middel: verweerder liet andere belangrijke factoren die van belang waren voor zijn wettelijk vereiste afweging ten onrechte buiten beschouwing, waaronder:
 - de vereisten van specifieke EU-wetgeving (met name verordening (EG) nr. 726/2004 ⁽²⁾, in het bijzonder artikel 14, lid 11);
 - de op alle EU-instellingen rustende interpretatieve plichten wanneer zij EU-wetgeving uitleggen aan de hand van

artikel 39, lid 3, van de TRIPs-overeenkomst (Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights);

— de fundamentele rechten op bescherming van eigendomsrechten en de privésfeer in de zin van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in het licht van een zorgvuldige beoordeling van alle relevante feiten met het oog op een aan de feiten evenredige analyse;

— de plicht eigen bekendgemaakte richtsnoeren en beleidslijnen te volgen in het belang van de bescherming van vertrouwelijke commerciële informatie.

3) Derde middel: een juiste afweging als vereist en een juiste beoordeling van alle relevante feiten door verweerder had tot de enig wettelijke, evenredige en/of redelijke conclusie geleid dat de litigieuze informatie niet mocht worden vrijgegeven.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43)

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136, blz. 1).

Beroep ingesteld op 15 februari 2013 — Verenigd Koninkrijk/ECB

(Zaak T-93/13)

(2013/C 114/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: K. Beal, QC, en E. Jenkinson, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank

Conclusies

- Gedeeltelijke nietigverklaring van het besluit van de Europese Centrale Bank van 11 december 2012 tot wijziging van besluit ECB/2007/7 betreffende de voorwaarden van TARGET2-ECB (besluit ECB/2012/31) (PB 2013, L 13, blz. 8);

— Gedeeltelijke nietigverklaring van het richtsnoer van de Europese Centrale Bank van 5 december 2012 betreffende een geautomatiseerd trans-Europees realtime-brutovereveningsstelsel (TARGET2) (ECB/2012/27) (PB 2013, L 30, blz. 1);

— verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker baseert zijn beroep op zeven middelen.

1) Eerste middel: De ECB was geenszins bevoegd om de bestreden handelingen bekend te maken dan wel, subsidiair, hiervoor niet bevoegd indien zij geen beroep kon doen op een van kracht zijnde wettelijk instrument zoals een verordening die hetzij door de Raad, hetzij subsidiair door de ECB zelf was vastgesteld.

2) Tweede middel: de bestreden handelingen stellen de iure of de facto een woonplaatsvereiste aan „Central Clearing Counterparties” (clearinginstellingen als centrale tegenpartij — „CCP's”) die verrekenings- of vereveningstransacties in euro willen verrichten waarvan de dagelijkse handel een bepaald volume te boven gaat. Zij beperken of beletten voorts of subsidiair de aard en/of de omvang van diensten of kapitaal die ter beschikking kunnen worden gesteld van CCP's die zijn gevestigd in lidstaten buiten de eurozone. De bestreden handeling schendt de artikelen 48, 56 en/of 63 VWEU dan wel een of meerdere van deze artikelen, aangezien:

— CCP's die gevestigd zijn in een lidstaat die — zoals het Verenigd Koninkrijk — niet tot de eurozone behoort, zullen hun werkelijke bestuurszetel en controlecentrum moeten verplaatsen naar lidstaten die wel lid zijn van het Eurosysteem. Zij zullen tevens opnieuw moeten worden opgericht als rechtspersonen die krachtens het nationale recht van een andere lidstaat worden erkend

— ingeval deze CCP's zich niet — zoals hun wordt opgelegd — elders vestigen, zullen zij worden uitgesloten van toegang tot de financiële markten in de lidstaten van het Eurosysteem, hetzij onder dezelfde voorwaarden als in een van die lidstaten gevestigde CCP's, hetzij volledig;

— dergelijke CCP's die in een niet tot de eurozone behorende lidstaat zijn gevestigd, zullen niet onder dezelfde voorwaarden — of zelfs helemaal niet — gebruik kunnen maken van de voorzieningen die worden aangeboden door de ECB of de nationale centrale banken (NCB's) die deel uitmaken van het Eurosysteem;

— bijgevolg zal de mogelijkheid van die CCP's om verrekenings- of vereveningsdiensten in euro aan klanten in de Unie aan te bieden, beperkt zijn of zelfs volledig worden verhinderd.

3) Derde middel: de bestreden handeling schendt de artikelen 101 en/of 102 VWEU, gelezen in samenhang met artikel 106 VWEU en artikel 13 VEU, voor zover:

— daarbij daadwerkelijk wordt verlangd dat alle verrekeningstransacties in euro die een bepaald niveau te boven gaan, worden verricht via CCP's die in een tot de eurozone behorende lidstaat zijn gevestigd;

— daarbij de ECB en/of NCB's uit de eurozone de concrete instructie wordt gegeven, CCP's die in een niet tot de eurozone behorende lidstaat zijn gevestigd, geen deviezenreserves in euro ter beschikking te stellen, indien deze de in het besluit bepaalde drempel te boven gaan.

4) Vierde middel: het vereiste dat CCP's die in een niet tot de eurozone behorende lidstaat zijn gevestigd, een nieuwe rechtspersoonlijkheid moeten aannemen en hun vestigingsplaats moeten wijzigen, leidt tot directe of indirecte discriminatie op grond van nationaliteit. Deze verplichting schendt eveneens het algemene gelijkheidsbeginsel in de Europese Unie doordat CCP's die in verschillende lidstaten zijn gevestigd, zonder enige objectieve rechtvaardigingsgrond verschillend worden behandeld.

5) Vijfde middel: de bestreden handelingen schenden de toepasselijke bepalingen van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB 2012, L 201, blz. 1).

6) Zesde middel: de bestreden handelingen schenden de artikelen II, XI, XVI en XVII van de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS), dan wel een of meerdere van deze artikelen;

7) Zevende middel: zonder als zodanig de bewijslast over te nemen dat enige rechtvaardiging van dergelijke beperkingen op grond van het algemeen belang ontbreekt (de ECB dient het bewijs te leveren dat de voorwaarden voor een afwijking vervuld zijn indien dat volgens haar het geval is), stelt het Verenigd Koninkrijk dat geen enkele door de ECB aangevoerde rechtvaardigingsgrond die op bescherming van de openbare orde is gebaseerd, kan worden verzoend met het evenredigheidsbeginsel, aangezien er minder beperkende middelen bestaan om het toezicht op financiële instellingen die in de Unie maar buiten de eurozone zijn gevestigd te verzekeren.

Hogere voorziening ingesteld op 17 februari 2013 door Ioannis Ntouvas tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 december 2012 in zaak F-107/11, Ntouvas/ECDC

(Zaak T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirerende partij: Ioannis Ntouvas (Agius Stefanos, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Koliass, lawyer)

Andere partij in de procedure: Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (Stockholm, Zweden)

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 december 2012 in zaak F-107/11, Ntouvas/ECDC, waarbij het beroep strekkende tot nietigverklaring van het beoordelingsrapport van rekwirant voor het jaar 2010 is afgewezen en rekwirant in alle kosten is veroordeeld, te vernietigen;
- het in eerste aanleg bestreden besluit nietig te verklaren;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en van de hogere voorziening

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij veertien middelen aan.

- 1) Het eerste middel is ontleend aan schending van de regels inzake de bewijslast en de bewijsvoering, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken verweerders verzoek om verlenging van de termijn voor indiening van zijn verweerschrift in eerste aanleg heeft ingewilligd ofschoon verweerder geen bewijs had geleverd voor de omstandigheden die deze verlenging rechtvaardigen.
- 2) Het tweede middel is ontleend aan een wezenlijke onjuistheid bij de vaststelling van de feiten voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft vastgesteld dat het verzoekschrift in eerste aanleg verweerder op 7 november 2011 en niet op 4 november 2011 was betekend.
- 3) Het derde middel is ontleend aan onjuiste beoordeling van de feiten voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken de documenten in het dossier tot weerlegging van de argumenten die verweerder had aangevoerd tot staving van zijn verzoek om verlenging van de termijn voor indiening van zijn verweerschrift in eerste aanleg onjuist heeft begrepen en beoordeeld.
- 4) Het vierde middel is ontleend aan onjuiste kwalificatie van de feiten voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken de omstandigheden die verweerder had aangevoerd voor zijn verzoek om verlenging van de termijn voor indiening van zijn verweerschrift in eerste aanleg ten onrechte als „uitzonderlijk” heeft aangemerkt.
- 5) Het vijfde middel is ontleend aan een onjuiste vaststelling, subsidiair onjuiste kwalificatie van de feiten, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken ten onrechte heeft geconstateerd dat rekwirant niet had verzocht om een verstekvonnis, subsidiair dat zijn verklaringen geen verzoek om een verstekvonnis inhielden.
- 6) Het zesde middel is ontleend aan onjuiste kwalificatie van de gegevens in het dossier voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft geoordeeld dat de twee posten in verweerders dienst aanzienlijke verschillen vertoonden.
- 7) Het zevende middel betreft onjuistheden bij de bepaling van de bewijslast voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken het argument van rekwirant dat op zijn minst één lid van verweerders paritair beoordelingscomité zich in een belangenconflict bevond wegens gebrek aan bewijs heeft verworpen, ofschoon dat bewijs bestond in documenten die het verzoekschrift in eerste aanleg waren vermeld en voor verweerder gemakkelijk toegankelijk waren. Subsidiair heeft het Gerecht niet voldaan aan de als ambtenarengerecht op hem rustende verplichting de noodzakelijke maatregelen tot organisatie van de procesgang te gelasten om die documenten in zijn bezit te krijgen. Bovendien heeft het Gerecht de rechtsgrondslag van rekwirants middel onjuist opgevat en artikel 9, lid 6, van uitvoeringsregel 20 voor de beoordelingen („uitvoeringsregel”), door de directeur van ECDC vastgesteld op 17 april 2009, onjuist uitgelegd.
- 8) Het achtste middel is ontleend aan onjuiste uitlegging en uitblijven van een onderzoek van een middel betreffende het ontbreken van procedureregels voor het paritair beoordelingscomité van het ECDC.
- 9) Het negende middel betreft onjuiste opvatting van bewijzen, subsidiair onjuiste kwalificatie rechtens, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft geoordeeld dat rekwirants middel dat het paritair comité van het ECDC had nagelaten de gegevens te verifiëren die krachtens artikel 9, lid 4, van de uitvoeringsregel diende te verifiëren, niet was onderbouwd.
- 10) Het tiende middel is ontleend aan een onjuiste beoordeling respectievelijk kwalificatie rechtens van de feiten voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken de motivering van het advies van het paritair beoordelingscomité van het ECDC toereikend heeft geacht.
- 11) Het elfde middel houdt in dat het Gerecht voor ambtenarenzaken een middel onjuist heeft opgevat en de feiten rechtens onjuist heeft gekwalificeerd door een onjuiste uitlegging te hebben gegeven aan rekwirants middel inzake ontoereikende motivering van het advies van het paritair beoordelingscomité van het ECDC door dit aan te merken als een kennelijk onjuiste beoordeling, en die motivering toereikend te achten.

12) Het twaalfde middel betreft onjuiste beoordeling van de feiten voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft geoordeeld dat het bestreden beoordelingsrapport niet gebrekking was wegens kennelijk onjuiste beoordeling van rekwirants bekwaamheid in termen van werklast.

13) Het dertiende middel betreft onjuiste vaststelling van de feiten voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft geoordeeld dat de kritiek in het beoordelingsrapport evenredig was ook al had verweerder rekwirant gedurende de beoordelingsperiode niet in kennis gesteld van de problemen in verband met zijn gedrag.

14) Het veertiende middel is ontleend aan onjuiste beoordeling van de feiten voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken rekwirants werklast heeft onderschat.

— artikel 2, lid 2, sub h, van het bestreden besluit nietig te verklaren of, subsidiair, artikel 2, lid 2, sub h, nietig te verklaren voor zover Toshiba hoofdelijk aansprakelijk wordt gehouden of, meer subsidiair, de geldboete te verlagen in de mate die het Gerecht passend acht;

— alle andere in de omstandigheden van de zaak passende maatregelen te gelasten;

— verzoekster haar kosten toe te wijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

1) Het eerste middel is eraan ontleend dat in het bestreden besluit ten onrechte is geoordeeld dat Toshiba Corporation aansprakelijk is voor de inbreuk op artikel 101 VWEU voor de periode van 16 mei 2000 tot 11 april 2002.

2) Het tweede middel is eraan ontleend dat in het bestreden besluit ten onrechte is geoordeeld dat Toshiba Corporation aansprakelijk is voor de inbreuk op artikel 101 VWEU voor de periode van 12 april 2002 tot 31 maart 2003;

3) Het derde middel is eraan ontleend in het bestreden besluit ten onrechte is geoordeeld dat Toshiba Corporation aansprakelijk is voor de inbreuk op artikel 101 VWEU voor de periode van 1 april 2003 tot 12 juni 2006;

4) Het vierde middel is eraan ontleend dat het bestreden besluit ten onrechte is geoordeeld dat Toshiba Corporation hoofdelijk aansprakelijk is voor de deelname van Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd. („MTPD”) aan de inbreuk voor de periode van 1 april 2003 tot 12 juni 2006;

5) Het vijfde middel is eraan ontleend dat in het bestreden besluit ten onrechte is geoordeeld dat MTPD aansprakelijk is wegens deelname aan de inbreuk voor de periode van 1 april 2003 tot 12 juni 2006;

6) Het zesde middel is eraan ontleend dat bij artikel 2, lid 2, sub g en h, van het bestreden besluit ten onrechte een geldboete is opgelegd of, subsidiair, dat deze geldboeten onjuist zijn berekend.

Beroep ingesteld op 20 februari 2013 — Toshiba/ Commissie

(Zaak T-104/13)

(2013/C 114/63)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Toshiba Corp. (Tokyo, Japan) (vertegenwoordigers: J. MacLennan, Solicitor, J. Jourdan, A. Schulz en P. Berghel, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— artikel 1, lid 2, sub d, van het besluit van de Commissie van 5 december 2012 in zaak COMP/39.437 — TV- en computerbeeldbuizen — nietig te verklaren;

— artikel 1, lid 2, sub e, van het besluit van de Commissie van 5 december 2012 in zaak COMP/39.437 — TV- en computerbeeldbuizen — nietig te verklaren;

— artikel 2, lid 2, sub g, van het bestreden besluit nietig te verklaren of, subsidiair, de geldboete te verlagen in de mate die het Gerecht passend acht;

Beroep ingesteld op 23 februari 2013 — VTZ e.a./Raad

(Zaak T-108/13)

(2013/C 114/64)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partijen: Volžskij trubnyj zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Rusland), Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusland), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky, Rusland), en Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Rusland) (vertegenwoordigers: J. Bellis, F. Di Gianni en G. Coppo, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- uitvoeringsverordening (EU) nr. 1269/2012 van de Raad van 21 december 2012 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde naadloze buizen en pijpen, van ijzer of van staal, van oorsprong uit onder meer Rusland, naar aanleiding van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek op grond van artikel 11, lid 3, van verordening (EG) nr. 1225/2009, nietig te verklaren voor zover dit onderzoek ook betrekking heeft op de verkopen waaraan in de punten 23 tot en met 33 van de bestreden verordening wordt gerefereerd;
- als gevolg van de hiervoor gevraagde gedeeltelijke nietigverklaring, het percentage van het antidumpingrecht voor het TMK-concern te verlagen van 28,7 % naar 13,6 %, en
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen drie middelen aan.

Met hun eerste middel stellen zij dat de Raad bij de indeling van de in de punten 23 tot en met 33 van de bestreden verordening bedoelde pijpen op onrechtmatige wijze andere criteria in overweging heeft genomen dan de criteria die in de relevante douanebepalingen zijn opgenomen.

Met hun tweede middel stellen zij dat de specifieke gronden waarop de Raad tot de conclusie is gekomen dat de in de punten 23 tot en met 33 van de bestreden verordening bedoelde pijpen niet onder GN-code 7304 59 10 vallen, onjuist zijn.

Met hun derde middel stellen zij dat het enkele feit dat de in de punten 23 tot en met 33 van de bestreden verordening bedoelde pijpen daadwerkelijk bestemd waren om te worden verwerkt tot buizen en pijpen van ander profiel of van andere wanddikte, in het licht van de specifieke omstandigheden van de zaak aantoont dat zij onder GN-code 7304 59 10 vallen.

Hogere voorziening ingesteld op 22 februari 2013 door Maria Concetta Cerafogli tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 12 december 2012 in zaak F-43/10, Cerafogli/ECB

(Zaak T-114/13 P)

(2013/C 114/65)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Rekwirerende partij: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt am Main, Duitsland) (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Centrale Bank

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- bijgevolg:
 - het besluit van de Europese Centrale Bank van 24 november 2009 houdende afwijzing van de klachten van rekwirerende partij wegens discriminatie en inbreuken op haar waardigheid door de handelwijze van het management en, indien nodig, het besluit van 24 maart 2010 houdende verwerping van het bijzondere beroep, nietig te verklaren;
 - de vorderingen van rekwirerende partij zoals geformuleerd in haar administratief beroep toe te wijzen en met name:
 - elke vorm van discriminatie en psychisch geweld jegens rekwirerende partij, of dat nu mondeling geschiedt of in het kader van de haar opdragen taken en de organisatie van het werk, te beëindigen;
 - de schriftelijke intrekking door G. van diens beledigende en bedreigende verklaringen te ontvangen;
 - in elk geval, de geleden immateriële en materiële schade vergoeden, die *ex aequo et bono* wordt geraamd op 50 000 EUR (immateriële schade) en op 15 000 EUR (materiële schade);

- de ECB te gelasten het volledige verslag van het intern administratief onderzoek over te leggen, met alle bijlagen daarbij, daaronder begrepen de processen-verbaal van de verhoren. Voorts, de ECB te gelasten de volledige communicatie tussen het met het onderzoek belaste comité en de directie en/of de president van de ECB over te leggen;
- L, voormalig adviseur van de verwerende partij voor sociale vraagstukken, te dagvaarden als getuige.
- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten van de eerste aanleg en de hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert rekwirerende partij vijf middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van de rechten van de verdediging, onjuiste opvatting van de stukken, schending van het evenredigheidsbeginsel, schending van artikel 20 van verordening (EG) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ en schending van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte. In dit verband betoogt rekwirerende partij dat het Gerecht voor ambtenarenzaken van de EU (hierna: „GA”) blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en haar rechten van verdediging heeft geschonden door te oordelen dat zij zich niet kan beroepen op de plicht van de ECB om de rechten van verdediging te eerbiedigen. Het besluit houdende afwijzing van haar verzoek om bijstand heeft de belangen van rekwirerende partij namelijk aanzienlijk aangetast en bovendien ging het om een procedure „tegen” rekwirerende partij in de zin van de rechtspraak (*Commissie/Lisrestal*). Omdat aan rekwirerende partij geen inzage is gegeven in de stukken, heeft deze met betrekking tot de stukken haar rechten niet naar behoren kunnen verdedigen voor de Europese rechter, wat een inbreuk op haar recht op een doeltreffende voorziening in rechte oplevert.
- 2) Tweede middel: schending van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en niet-nakoming van de op de rechter rustende motiveringsplicht. In dit verband verzocht rekwirerende partij het GA, overeenkomstig artikel 55 van het Reglement voor de procesvoering van de GA de ECB te gelasten, de stukken van het onderzoek, met alle bijlagen bij het verslag van het onderzoek en de processen-verbaal van de verhoren, over te leggen. Bij het bestreden arrest is geweigerd deze maatregelen tot organisatie van de procesgang te treffen en daardoor is inbreuk gemaakt op het recht van rekwirerende partij op een doeltreffende voorziening in rechte en op de op de rechter rustende motiveringsplicht.
- 3) Derde middel: schending van de opdracht van het onderzoekscomité en van de bijstandsplicht, aangezien het resultaat van beide onderzoeken (dit wil zeggen het administra-

tieve onderzoek en het onderzoek door het GA) zeer gering is, aangezien daarbij alleen aan het licht is gekomen dat sommige collega's negatieve verklaringen aflegden over rekwirerende partij en over het werk van deze laatste. Daarbij is echter voorbijgegaan aan het doel van haar verzoek om bijstand — en dus ook aan de opdracht van het onderzoekscomité — in het bijzonder na te gaan of de negatieve verklaringen over haar enige waarheid inhielden. Bovendien is in het bestreden arrest voorbijgegaan aan de onbillijkheid van deze situatie, namelijk aan het feit dat rekwirerende partij niet in kennis werd gesteld van de negatieve verklaringen en daardoor in een situatie werd geplaatst waarin zij machteloos was, haar reputatie werd beschadigd en zij zich niet kon verdedigen.

- 4) Vierde middel: schending van artikel 6, lid 5, van administratieve circulaire 1/2006 van de directie van de ECB van 21 maart 2006 betreffende interne administratieve onderzoeken, doordat in het bestreden arrest ten onrechte is geoordeeld dat mededeling van het verslag van het onderzoek samen met alle stukken alleen gold ten aanzien van de persoon die het onderzoek voerde.
- 5) Vijfde middel: onjuiste opvatting van een kennelijke beoordelingsfout en van de op de rechter rustende motiveringsplicht, daar de omschrijving die in het bestreden arrest van een kennelijke beoordelingsfout wordt gegeven, niet in overeenstemming is met de rechtspraak van het Gerecht van eerste aanleg. In het bestreden arrest is de kennelijke fout ten onrechte niet getoetst.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 22 februari 2013 — Dennekamp/Parlement

(Zaak T-115/13)

(2013/C 114/66)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Nederland) (vertegenwoordigers: O. Brouwer en T. Oeyen, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van het Parlement van 11 december 2012 waarbij toegang is geweigerd tot (i) alle documenten blijkens welke huidige leden van het Europese Parlement aangesloten zijn bij de aanvullende pensioenregeling (pensioenregeling), (ii) een lijst van de namen van de parlementsleden die na september 2005 aangesloten waren bij de pensioenregeling, en (iii) een lijst van de namen van de huidige bij de pensioenregeling aangeslotenen voor wie het Parlement een maandelijkse bijdrage betaalt. Dit besluit is verzoeker op 12 december 2012 meegedeeld bij brief met referentie A(2012)13180;
- verwijzing van het Parlement in verzoekers kosten overeenkomstig artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht met inbegrip van de kosten van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker baseert zijn beroep op twee middelen.

- 1) Eerste middel: de artikelen 11 en 42 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn geschonden; rechtens onjuiste toepassing van artikel 4, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ in samenhang met artikel 8b van verordening (EG) nr. 45/2001 ⁽²⁾, daar het bestreden besluit onterecht de draagwijdte van het in artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (Handvest) vervatte recht om inlichtingen te ontvangen en te verstrekken, en het in artikel 42 van het Handvest vervatte recht op toegang tot officiële documenten onterecht beperkt, door onjuiste toepassing van artikel 4, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 1049/2001 in samenhang met artikel 8b van verordening (EG) nr. 45/2001, aangezien:
 - het Parlement in de eerste plaats onterecht van mening was dat verzoeker geen uitdrukkelijke en legitieme redenen had gegeven ten blijke dat het noodzakelijk was de persoonlijke gegevens in de aangevraagde documenten te verstrekken;
 - het Parlement in de tweede plaats onterecht van mening was dat de informatie over de aansluiting bij de pensioenregeling tot de privésfeer van het betrokken parlements lid behoort;
 - het Parlement in de derde plaats ten onrechte van mening was dat het legitieme belang van het betrokken parlements lid voorrang had boven de noodzakelijke gegevensverstrekking.
- 2) Tweede middel: het Parlement kwam door zijn onjuiste rechtsopvatting zijn verplichting niet na om voldoende en

passende redenen voor het bestreden besluit te geven waarbij het zijn motiveringsplicht van artikel 296 VWEU heeft geschonden.

- (¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).
- (²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 4 maart 2013 — Italië/Commissie

(Zaak T-125/13)

(2013/C 114/67)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri en S. Fiorentino, avvocati dello stato)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2012) 9448 final van de Commissie van 19 december 2012, betekend op 20 december, over de verhoging van het kapitaal door de vennootschap SEA SpA ten gunste van SEA Handling SpA, nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de onderhavige zaak keert de verzoekende Staat zich tegen het besluit van de Europese Commissie waarbij deze heeft verklaard dat de maatregelen die SEA SpA, exploitant van de luchthavens Milaan Malpensa en Milaan Linate, heeft genomen ten gunste van haar dochtermaatschappij SEA Handling SpA, die belast is met de grondafhandelingsdiensten op deze luchthavens, staatssteun vormen die onverenigbaar is met de interne markt. Deze maatregelen bestaan in wezen in herhaalde inbreng van kapitaal om exploitatieverliezen te compenseren.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1) Eerste middel: schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en rechtszekerheid.

— Verzoekster stelt in dit verband dat het bestreden besluit in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur en rechtszekerheid is vastgesteld. Bovendien is daardoor bij de adressaten het gewettigde vertrouwen gewekt dat de maatregelen rechtmatig zijn, zowel wegens de buitensporige duur van de gehele procedure, en met name van het voorafgaande onderzoek, als wegens de bevreemdende vaststellingen en opstelling van de Commissie in de loop van de procedure.

2) Tweede middel: schending van wezenlijke vormvoorschriften, namelijk schending van het recht te worden gehoord en ontoereikend onderzoek.

— Verzoekster stelt dat het bestreden besluit in strijd met het recht om te worden gehoord en met het recht van verweer van partijen is vastgesteld, aangezien het voor-

werp van het onderzoek van de Commissie is uitgebreid tot een periode waarop het besluit om de formele onderzoeksprocedure in te leiden, geen betrekking had.

3) Derde middel: schending van de artikelen 107 en 108, lid 3, VWEU, en onjuiste reconstructie van de feiten, alsook motiveringsgebrek met betrekking tot de toerekenbaarheid van de omstreden maatregelen aan de overheid.

— Voor de verzoekende regering worden de omstreden maatregelen in het bestreden besluit ten onrechte aan de overheid toegerekend, en ontbreken hoe dan ook adequaat bewijsmateriaal en een toereikende motivering.

4) Vierde middel: schending van de artikelen 107 en 108, lid 3, VWEU, en onjuiste reconstructie van de feiten, alsook motiveringsgebrek met betrekking tot de toerekenbaarheid van de omstreden maatregelen aan de overheid.

— Verzoekster stelt in dit verband dat in het bestreden besluit ten onrechte wordt geoordeeld dat het optreden van SEA niet in overeenstemming was met de maatstaf van een behoedzame marktdeelnemer in een marktconomie en daarin hoe dan ook adequaat bewijsmateriaal en een toereikende motivering ontbreken.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 26 februari 2013 — Labiri/EESC

(Zaak F-124/10) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Bijstandsplicht — Artikel 12 bis van Statuut — Psychisch geweld — Administratief onderzoek)

(2013/C 114/68)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Vassiliki Labiri (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal en D. Abreu Caldas, advocaten)

Verwerende partij: Europees Economisch en Sociaal Comité (vertegenwoordigers: M. Arsène en L. Camarena Januzec, gemachtigden, bijgestaan door M. Troncoso Ferrer en F.-M. Hilaire, advocaten)

Voorwerp

Openbare dienst — Verzoek om nietigverklaring van het besluit om de administratieve onderzoeksprocedure, ingeleid naar aanleiding van een door de verzoekende partij ingediende klacht wegens psychisch geweld, zonder gevolg af te sluiten

Dictum

- 1) *Het besluit van de secretaris-generaal van het Europees Economisch en Sociaal Comité wordt nietig verklaard.*
- 2) *Het Europees Economisch en Sociaal Comité draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van Labiri.*

⁽¹⁾ PB C 63 van 26.02.11, blz. 34.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 26 februari 2013 — Bojc Golob/Commissie

(Zaak F-74/11) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Arbeidscontractant — Overeenkomst voor onbepaalde tijd — Beëindiging)

(2013/C 114/69)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Aleksandra Bojc Golob (Domžale, Slovenië) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, A. Blot en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Berscheid en D. Martin, gemachtigden)

Voorwerp

Openbare dienst — Verzoek om nietigverklaring van het besluit van het TAOBG om verzoeksters overeenkomst voor onbepaalde tijd te beëindigen

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Bojc Golob draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.*

⁽¹⁾ PB C 290 van 01.10.11, blz. 20.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 21 februari 2013 — Marcuccio/Commissie

(Zaak F-113/11) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Artikel 34, leden 1 en 6, van Reglement voor de procesvoering — Binnen beroepstermijn per fax ingediend verzoekschrift — Ondertekening van advocaat die anders is dan ondertekening op het per post verzonden originele verzoekschrift — Te laat ingesteld beroep — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)

(2013/C 114/70)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Berardis-Kayser en J. Baquero Cruz, gemachtigden, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Openbare dienst — Verzoek om nietigverklaring van het stilzwijgend besluit van de Commissie tot afwijzing van verzoekers verzoek om betaling van het achterstallige salaris over augustus 2010

Dictum

- 1) *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Marcuccio draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.*

(¹) PB C 25 van 28.01.12, blz. 69.

Beroep ingesteld op 22 januari 2013 — ZZ/Commissie**(Zaak F-7/13)**

(2013/C 114/71)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: E. Boigelot, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van de klacht tegen het besluit genomen in antwoord op het verzoek van verzoeker, die is tewerkgesteld bij de delegatie van de Commissie te Antananarivo, Madagascar, om schadeloos te worden gesteld voor de problemen die hij heeft ondervonden bij zijn vestiging in die stad

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van het hoofd van een eenheid van het directoraat-generaal Personele middelen en veiligheid, betreffende het „verzoek krachtens artikel 90, lid 1, van het Statuut — 0/867/11 om schadeloosstelling voor de problemen bij uw vestiging te Antananarivo”, volgens hetwelk dit verzoek is afgewezen op grond dat niet was voldaan aan „de voorwaarden voor een vergoeding van de immateriële en psychologische schade”, daar uit de feiten bleek dat „de delegatie alles in het werk heeft gesteld om die problemen op te lossen, door extra werkzaamheden in uw aanvankelijke woning te laten uitvoeren en u voor de duur van die werkzaamheden alternatieve huisvesting aan te bieden”;
- nietigverklaring van het antwoord op verzoekers klacht volgens hetwelk het TABG zijn klacht afwijst op grond dat (i) „de administratie in casu geen dienstfout of onwettigheid

kan worden verweten”, (ii) verzoeker „niet het begin van bewijs van de gestelde immateriële of psychologische schade heeft geleverd”, en (iii) „in het bestreden besluit wordt ingegaan op de bewijzen van welwillendheid van de administratie jegens klager” en „een eventueel motiveringsgebrek volgens vaste rechtspraak kan worden verholpen door een adequate motivering die in het stadium van het antwoord op de klacht wordt gegeven”, hetgeen in casu het geval is;

— veroordeling van de Commissie tot betaling van een vergoeding voor verzoekers immateriële en psychologische schade, welke voorlopig en onder voorbehoud van een verhoging of verlaging in de loop van het geding op 30 000 EUR wordt vastgesteld;

— verwijzing van de Commissie in de kosten.

Beroep ingesteld op 19 februari 2013 — ZZ/Commissie**(Zaak F-18/13)**

(2013/C 114/72)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om de extra pensioenrechten die vóór de indiensttreding zijn verkregen te berekenen op basis van de nieuwe AUB

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van 17 januari 2012 tot berekening van de extra pensioenrechten die vóór de indiensttreding bij de Commissie zijn verkregen;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van de klacht van 13 november 2012, strekkende tot toepassing van de AUB en de actuariële waarden die op het moment van het verzoek om overdracht van pensioenrechten golden;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Beroep ingesteld op 26 februari 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-20/13)

(2013/C 114/73)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het stilzwijgend besluit tot afwijzing van het verzoek van de verzoekende partij om schadeloosstelling voor de vertraging bij de opstelling van haar beoordelingsrapporten over de jaren 2008 en 2009

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de Europese Commissie tot stilzwijgende afwijzing van verzoekers verzoek van 13 januari 2012;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit van het TABG van 20 november 2012 tot afwijzing van verzoekers klacht van 24 juli 2012;
- toekenning aan verzoeker van het ex aequo et bono en voorlopig op 1 EUR vastgesteld bedrag ter vergoeding van de materiële schade en van het ex aequo et bono en voorlopig op 1 EUR vastgesteld bedrag ter vergoeding van de immateriële schade;

— verwijzing van de Commissie in de kosten.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 27 februari 2013 — Kimman/Commissie(Zaak F-16/12) ⁽¹⁾

(2013/C 114/74)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 138 van 12.05.12, blz. 33.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 februari 2013 — M/EMA(Zaak F-47/12) ⁽¹⁾

(2013/C 114/75)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 227 van 28.07.12, blz. 37.

Abonnementsprijzen 2013 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 420 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	910 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	100 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL